

॥ पुण्यश्लोकमञ्जरी ॥

लघुवृत्तिसहिता

श्रीसर्वज्ञसदाशिवबोधेन्द्रकृता

पोलकम्-शास्त्ररत्नाकर-श्रीरामशास्त्रिभिः
परिशोधिता ।

1961

॥ श्रीः ॥

॥ पुण्यश्लोकमञ्जरी ॥

लघुवृत्तिसहिता

श्रीसर्वज्ञसदाशिवबोधेन्द्रकृता

पुण्यश्लोकमञ्जरीपरिशिष्टम्

भागद्वयात्मकम्

जगद्गुरुपरंपरास्तवः

जगद्गुरुपरंपरानाममाला

श्रीमच्छङ्करभगवत्पादग्रणीतः

श्रीमठाम्नायसेतुश्च

एतत् ग्रन्थपञ्चकम्

पोलकम्-शास्त्ररत्नाकर-श्रीगमशास्त्रिभिः पर्यशोधि ।

॥ श्रीः ॥

श्रीकामकोटिपीठाविषयश्रीमज्जगद्गुरुन्यो नमः

॥ पुण्यश्लेषकमञ्जरी ॥

मेधावी निगमपद्महुश्रुतो वा
येनते न कलयिता किलात्मतच्चम् ।
तन्नेत्रं तमसि च दिव्यदृष्टिदायि
थ्रेयो नः प्रदिशतु धाम देशिकाख्यम् ॥ १ ॥

अद्वैताचार्यपीठीमनु वसतिजुपामद्यादेशभृत्ता-
माचार्याणां क्रमेणाद्यसमयगुरोराच मे देशिकेन्द्रान् ।
आख्यास्येऽहं यथावद्विदितमवितर्थं धामनामादि तत्त-
द्वदीभावीयवर्याद्यनुगतमनधाः श्रूयतां तद्गुणज्ञः ॥ २ ॥

प्रायः प्रलैरेव चिता मया कचन नूत्नैः ।
असौ विमृश्यतां श्लोकैः श्रीपुण्यश्लेषकमञ्जरी ॥ ३ ॥

आचार्यः—१.

श्रीशंकरभगवत्पादाः

महेशांशाज्ञातो मधुरमुषदिष्टाद्ययनयो
महामोहध्वान्तप्रशमनरविः प०मतगुरुः ।
फले(२२) स्वस्मिन् स्वायुष्यपि शरचराव्देश्यि(२६२५) च कलः
विलिलये रक्ताद्यिष्यविष्टपसितैकादशि परे ॥ ४ ॥

इमे श्रीशंकरभगवत्पादाः ब्रह्मसूत्रभाष्यादिभिरद्वैतसमयमभितो
विबुधानभिन्नय प्रथमं अस्थापयन् । एषां देशः—केरलः । जातिः—
नंबूतिरिः । पिता—शिवगुरुः । आर्या च—माता । गुरुत्रः—गोविन्द-
भगवत्पादाः । परमायुः—द्वार्त्रिंशद्वर्षाः(३२) ब्रह्मभावः—कल्यादि
(२६२५) रक्ताक्षिकृपभण्डैकादश्यां अहनि श्रीकाञ्चयामेवेति संप्रहः ॥
पुण्यभोकः—१

आचार्यः—२.

गौडसुरेश्वराचार्यपादाः

गौडः काढमीरजन्मा कलितपरिचितिः पूर्वतन्त्रे तुमागत्
ब्रह्मण्यः सर्ववेदाः स्फुटशपथपथं श्रीमदाचार्ययोधी ।
संन्यामं प्रापितस्तं तदनु परिचरन् योगभूमैकसीमा
तस्यादेशेन काञ्चयामवसद्य समास्समन्ति कामर्हीटे ॥
वर्षे शुद्धतरे(2695) कलेरथ भवे ज्येष्ठे मिनडादशी-
गत्रां चित्रितसर्वभूस्स यशसा श्रीमान् सुरेशः श्यम् ।
श्रिन्वा पुण्यरमां सेन महता युञ्जन् लयान्वये पथि
श्रद्धण्णश्रीशिवलिंगभूयमभजन्माक्षान्यनां पञ्चताम् ॥

अयं किंल सुरेशरः श्रीग्रापादहस्तामङ्कानन्दगिरिपुथिवीधर-
*विभूत्पोदकचित्सुमादिगत्रबचारी शपथपर्यंकगृहीतनियमः स्वयं ब्रह्म-
चर्यादेवापरिगृहीतपारमहंस्यतया पीठाधिरोहणानुचितोऽपि सर्वज्ञात्मन-
दिशद्युनया तस्य त्राणाय भगवत्पाद्वरेव विनिहितः कामकोटिपीटे सर्वानपि

*अयं विभूत्पोदकचित्सुमादिगत्रबचारी शपथपर्यंकगृहीतनियमः स्वयं ब्रह्म-

पीठानाचार्यनिविशेषमावीदिति विशेषः ॥ अस्य देशः—काश्मीरः । जातिः—
कान्यकुब्जो गौडः । पिता—हिममित्रः । (मण्डनमित्रः इति पूर्वं प्रसिद्धः)
भवज्येष्टशुद्धद्वादश्यां रात्रौ पुण्यरसायां शिवलिंगभूयं गतः । या मण्डन-
मिश्राप्रहार इत्यद्यापि श्रीकाश्चाथां प्रसिद्धा । अस्य कृतयः—तैत्तिरीय-
बृहदारण्यकवार्तिक—नैष्ठर्यसिद्धि—मानसोङ्गास—पञ्चीकरणवार्तिका-
दयोऽथापि दृश्यन्ते ॥ पुण्यक्षेत्रः—२

आचार्यः—३

सर्वज्ञात्मश्रीचरणः

ताम्रारोधसि वर्धनात् समुदितस्संन्यासितस्सप्तमात्
प्रागेवात्मविवादहृष्टमनसा श्रीशंकरेणैव यः ।
तत्पाटे समुरेश्वरं समनयद्वर्षीश्वरं यस्सप्तमिं
चत्वारिंशतमास्त् सद्यमसावद्वान् श्वर्यं तन्मटे ॥७॥

आचार्यप्रिथपद्मपादचरणाम्भोजद्वयीसेवनात्
ऊद्धारवतीमठाय मुनये ब्रह्मस्वरूपात्मने ।
अद्वागदुपदाय तत्त्वमतुलं चिन्मुद्रया निर्दिश-
न्नैवेक्यं समग्रान्निजेन महसा सर्वज्ञसंज्ञो मुनिः ॥८॥
कल्यद्वैस्सहयाग्रिलोकनयने(2737)वर्वें नले माधवे
लिलये कृष्णचतुर्दशीमनु महस्याम्नायशैलान्तिके ।
ग्रन्थ्यर्थत्वलितन्यदशिं विशदं संक्षेपशारीरक-
ग्रस्त्वयैरद्युप्रस्त्रभाष्यगहनच्छब्दः पदार्थोच्चयः ॥ ९ ॥

अयं सर्वज्ञात्मा आयुषि पूर्णकोनविशल्युत्तरशताब्दः सर्वज्ञ-
विलासनक्षेपशारीरकादिभिः कृतिभिः अद्वैतप्रचारकः द्वारकतीमठाधिप-
ब्रह्मस्वरूप-भाष्यप्रवचनगुरुः प्रथमः कामकोटिपीटाधिष्ठितः ॥ अस्य
देशः—पांडवः । जात्या-द्रविडः । पिता—वर्षनार्यः । पूर्वाश्रमनाम-
महादेवः । सर्वज्ञचन्द्रः इत्यत्यस्य नामान्तरम् । आधीश्यकालः—
११२ वर्षाः । ब्रह्मीभावश्च नववैशाम्बृष्णचतुर्दशीनिशि काश्चीश्री-
शारदामठ एवेति सर्वमवदातम् ॥

पुण्यश्लोकः—३.

आचार्यः—४.

सत्यबोधेन्द्रसरस्वती

आग्रावतीतटजतांडवशर्मस्मृतुः
श्रीसत्यबोधनियमी फलिनीशनामा ।
श्रीभाष्यवार्तिककुदादरसंप्रपन्न-
सर्वज्ञसद्गुरुखबोढ धुरां गुरुणाम् ॥ १० ॥

अब्दान् यस्तत्त्वसंख्यानवसदथमठे शारदानाम्नि काङ्च्यां
दृप्यत्तौतातिराहजिनगुरुकणभुक्ष्यदंग्रयादितन्त्रम् ।
निर्यन्त्रं निर्मिमाणः पदकशतहतागातिकौतस्कुतोक्तिः
साक्षाच्छ्रीसत्यबोधोऽकृत सहवहुलाष्टम्यहे नन्दने स्वम् ॥ ११ ॥

अयं सत्यबोधाचार्यः भाष्यत्रयवार्तिकादिभिः कृतिभिरद्वयप्रवचन-
पदुः पदकशतप्रणेता च । अस्य देशः—चेरः । जात्या-द्रविडः । तांडव-

शर्मा—पिता । फलिनीश इति पूर्वनाम । आधीश्यकालः—१६ वर्षः ।
 ब्रह्मीभावश्च—नन्दनसहवहुलाष्टम्यहनि सत्यत्रत्वकाऽच्यामेवेति संक्षेपः ॥
 पुण्यश्लोकः—४

आचार्यः—५.

ज्ञानानन्देन्द्रसरस्वती

जातो मंगलनाम्नि चोलविष्वे नागेशसंज्ञाद्विजा-
 च्छीज्ञानोन्नम इत्यवामविरुदो यस्ताकिंकाग्रेसरः ।
 ज्ञानानन्दमुनिस्त्रिपटिशगदः संमण्ड्य पीठीं गुरे-
 सिद्धिं मन्मथमार्गशीर्षसितसप्तम्यामवापत्सुधीः ॥ १२ ॥

एष द्वानानन्दमुनीन्द्रः चन्द्रिकादिप्रबंधकारः चोलेषु मंगलप्राम-
 भवः द्रविडः नागेशसूनुः ज्ञानोन्नमपूर्वनामाऽत्यास्त कामपीठीमव्दान्
 त्रिपटि, आप्नोद्ध सिद्धिमविकाऽच्येव मन्मथमार्गशीर्षसितसप्तमीसंख्याया-
 मिति संप्रहः ॥ पुण्यश्लोकः—५

आचार्यः—६.

शुद्धानन्दमुनीन्द्रः

वेदारण्यजवैद्यभर्तुतनयः श्रीविश्वनाथाभिधः
 ज्ञानानन्दमुनेश्वाप्य नियमं काञ्चीपदे स्थापितः ।
 शुद्धानन्दमुनीश्वरः स शगदः सैकामशीतिं धुग-
 माचार्यस्य वहन्नयाप च नलजयेष्टाच्छुशृण्यां लयम् ॥ १३ ॥

एय हि शुद्धानन्दमुनीन्द्रः सर्वसौगतकुडाभिभार्ता वादशैणः
वेदारण्यजद्विडभर्वुपंडितसुतः विश्वनाथनामाऽव्यवात्सीदादिमाचार्य-
पीठमेकाशीतिसमाः ब्रह्मभूतश्च नलउयेष्टाच्छ्रुपृष्ठीप्रातरधिकाऽच्येवेति
बोच्यम् ॥ पुण्यश्लोकः—६

आचार्यः—७

भगवदानन्दज्ञानाचार्यः

आनन्दागद्गौरीनिरवधिकरुणालव्यसाहित्यविद्या-
साहित्यस्मृत्यनारायणमस्तितनयथेरभूत्विन्द्रान्यः ।
आनन्दज्ञाननामा भगवदुपपदसंवभौ भाष्यकर्तुः
पीठे श्रीकामकोटयां प्रकटितपरमाचार्यभाष्यांघभाष्यः ॥१४॥
शुद्धानन्दमुनीन्द्रचन्द्रविमलालोकास्तचेतस्तमाः
विस्तार्यद्वयवर्त्म सप्तस्तिमध्ये नैकां समा गामवन् ।
श्रीशैलान्तिकमासदन् पथिवशादानन्दसिद्धिं ययौ
सिद्धः क्रोधनराधकृष्णनवर्मीमध्यामनु ब्रह्मवित् ॥१५॥

अयं किल भगवदानन्दज्ञानमुनिः मर्वशांकरभाष्यवृत्तिकृत्
सकलसुरेश्वरवार्तिकव्याख्याता च चेराभिजनः श्रीमूर्यनारायणाव्याख्यातः
चिन्नग्याभिधानः श्रीविद्योपासनालव्यनिरवद्यसाहित्यविद्यः एकोन-
सप्तस्तिं समा अध्युष्य सर्वज्ञपीठं, अवाप ब्रह्मभावं अनुश्रीशैलं क्रोधनराध-
कृष्णनवर्मीसन्व्यायामिति ज्ञेयम् ॥

पुण्यश्लोकः—७

आचार्यः—८

कैवल्यानन्दयोगीन्द्रः

श्रीशैले(र्ली)यशिवव्यमूरुरदधात्तस्याङ्गया तत्पदं

मंगन्नार्य इति श्रुतः परमहो कैवल्ययोगिप्रथः ।

आरुढिश्वराजयोगपद्वीं तिष्ठस्त्वशीर्ति समाः

सिद्धोऽभूत्स च सर्वधारिमकरक्रान्तौ च सायाहनि ॥ १६ ॥

श्रीसच्चिदानन्दापरपर्याय एष कैवल्यानन्दयोगीन्द्रः शिवराज-
योगी त्रैलिंगशिवशर्मसूतुर्मंगज्ज इति पुरा श्रुतः कैवल्यज्ञानापरनामा
त्वशीर्ति समाः कामपीटीमध्युष्य सिद्धिमर्द्दिदधिपुण्यरसमनुसर्वधारिमकर-
संक्रमणम् ॥

पुण्यक्षेकः—८

आचार्यः—९

श्रीकृपाशंकरभगवत्पादाः

आंध्रेष्वात्मनसोमयाजितनुभूर्गगान्वयो गंगया-

भिरुयः ख्यापितपर्णमतश्वहरिस्कन्दादिसेवाध्वनि ।

तन्त्राचारविदूरमेव नियमं सर्वत्र वेदोदितं

संस्थाप्याद्यमप्यधात् द्वयकथादूरं कृपाशंकरः ॥ १७ ॥

श्रीकैवल्यमूर्नीन्द्रशासनवशात् श्रीविश्वरूपाभिधं

शृंगेर्या निहितं विधाय नियमान् लोके व्यवस्थाप्य च ।

चत्वारिंशतमेकयुक्तमभिमंड्याऽचार्यपीठीं दिशं

प्रस्थायैडविडस्य सिद्धिमभजद्विध्ये कृपाशंकरः ॥ १८ ॥

विभवे विभुरुर्जितः परोऽपे परमापानुतीयमद्वितीयः ।
परमं पदमात्मनीनमेकं परमानन्दमयं परापराख्यम् ॥ १९ ॥

अयं कृपाशंकरः श्रृंगगिरी सुभटविश्वल्पस्य स्थापयिता
शैवाद्यतान्त्रिकष्टमतप्रवचनपटुः आंग्रात्मनसोमयाजितनयः गंगेशोपा-
ध्यायनामा गंगानाथ इत्यपि प्रसिद्धः एकवत्वार्दिशतमन्दानध्युष्य
कामकोटीं, अधिविभवकार्तिककृष्णानुतीयमनुविध्यसानु सिद्धिं गतः ॥
एष द्वितीयशंकरः ॥ पुण्यश्लोकः—९

आचार्यः—१०

महेश्वरानन्दमुरेश्वरः
महावलीश्वरेश्वराच्युतोद्गतो महेश्वर-
मिथः सुरेश्वरः परो नियम्य सर्वभूगुणोः ।
अवाप काञ्चिकामकोटिपीठधूर्वहक्रियां
ययौ स्वमक्षयेऽक्षयं शुचेश्शुचिस्म पर्वणि ॥ २० ॥

अयमपरस्सुरेश्वरः श्रीकाञ्च्येकनिवसतिः कोकणमहावलीश्वरे-
श्वरपण्डितसुतो महेश्वरनामा महेश्वरानन्दापरपर्यायः कृपाशंकरशिष्यः
संरक्ष्याष्टपञ्चाशतमन्दानद्वाताचार्यपीटीं, अवाप काञ्च्यामेव सिद्धि-
मक्षयाषाढपूर्णिमामध्याहे इति संप्रहः ॥ पुण्यश्लोकः—१०

आचार्यः—११

शिवानन्दचिद्घनेन्द्रसरस्वती
कण्ठोज्ज्वलमनुरीश्वरवटुः त्रित्वा सुरेशं चिरात्
श्रीभाष्याद्युपलभ्य तस्य च धुगमासाद्य पीठे वसन् ।

निन्ये तत्र शिवाः (45) समाश्विव इव श्रेयोऽर्थिनां देहिनां
दातुं श्रेय उपागतोऽयमिव यः श्रीचिद्घनारूपो वभौ ॥ २१ ॥

प्राप्तं क्षीरसरित्तटाद्वरिरिति रूपातं च वात्स्यायनं
पीठे स्वे विनिवेश्य दत्तनियमं संचार्य च प्रक्रियाम् ।
कल्यवदे च विरोधिकृत्यनुतपं शुद्धे दशम्यामगात्
स्वं रूपं परमं सुधीशतनुतः श्रीचिद्घनविद्घनम् ॥ २२ ॥

अयं श्रीचिद्घनेन्द्रः शिवाद्वैतरतः कर्णाटोऽज्ज्वलभट्टसनुरीश्वर-
वदुपूर्वनामा शिवानन्दापरयोगपट्टः पञ्चत्वारिंशतं समाः परिपाल्य
पीठं, अधिवृषाचलमनुविरोधिकृज्ज्येष्ठशुद्धदशमि प्राप्तं ब्रह्मावभिति
वेदितव्यम् ॥

पुण्यश्लोकः—११

आचार्यः—१२

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रयोगी

श्रीचिद्घनेन्द्रनियतश्शरदस्त्रियेष्टि
श्रीकामकोटिमभिमंड्य ततश्च कंचित् ।
सचिद्घनारूपमनुशिष्य वृतोऽपि शिष्यैः
श्रीचन्द्रशेखरगुरुस्मवपुस्तिरोऽधात् ॥ २३ ॥

आनन्दमयमानन्दे आपाद्यापादपूर्वके ।
नवम्यामनवम्यं स्वं पदमापत् परात्परम् ॥ २४ ॥

अयं श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरखती सार्वभौममहाब्रतपरायणः द्राविड-
वात्स्यायनकल्पभट्टसुरुहरिपूर्वनामा क्षीरनदीतीरवासी त्रिपष्ठिमब्दा-
नधुष्य गुरुपीठीमनुशेषशैलनुगतोऽपि शिष्यैरन्तरधात् सवपुरेव
प्रत्यानन्दापादशुक्रनवम्यहमिति पुरावृत्तविदः ॥

पुण्यक्लोकः—१२

आचार्यः—१३

सच्चिद्घनेन्द्रः

सप्तत्रिंशदयो समासमनुभूयः चार्यपीठीभूगं

श्रीविद्याधनमांध्रवर्णिनमधार्ज्ञानायनाम्यं मठे ।

आम्यन् शालवदन्तरे पुरवरसाभूतवृत्तिः स्थिरः

श्रीसच्चिद्घनदेशिकस्समभजत्यान्नधिमन्त्रीथम् ॥ २५ ॥

सनुः श्रीधरपण्डितस्य गरुडस्रोतस्थिनीतीरभूः

शेषाखयो गुरुचन्द्रशेखरमुनेशिष्यश्च भविद्घनः ।

वर्णन् सप्ततिमेकवर्जमनुभूयाभ्यान्मवुदया गुरुं

देहान्ते शिवलिंगमध्यमविशत् कायाधिरोहेशितुः ॥ २६ ॥

खरेऽखरप्रकृतिरथासहस्रहे परोरजाः परमपरे स पक्षके ।

अधादधिप्रतिपदनापदास्पदं परात्परं पदमशरीरामव्ययम् ॥ २७ ॥

अयं सच्चिद्घनेन्द्रः द्राविडश्रीधरपण्डितसुनः शेषार्यपूर्वनामा
सप्तत्रिंशतमब्दानधिपीठमधुष्य चिरादवभूतवृत्तिरेव कायाधिरोहेशितुरा-
वृत्तावेव लीनः पद्यतामेव परिचराणामसदसिद्धिमधिखरमार्गबहुलप्रति-

पदि(दमि)ति बृह्माः । अयमाचार्यचन्द्रशेषरकाल एव द्वात्रिंशतमब्दानवन्
पीठीं पञ्च च परमाश्रितकाष्ठमौन एव द्वात्रिंशतं शरदामाट परितः
पृथीवीमवधूतवृत्तिरेवेति विशेषः ॥ पुण्यक्षोकः—१३

आचार्यः—१४

विद्याधनेन्द्रसरस्वती

निवेश्य गंगाधरगीष्पतिं पदे प्रविश्य कूटं तदगस्त्यचिह्नितम् ।
प्रमोटयन् मन्त्रत उग्रैर्भैरवं निवेशनं स्व तत एव कल्पयन् ॥
श्रीमद्भाष्यमोमयाजितनयः श्रीनायनाभिल्यया
रुयातः पूर्वमुदारमन्तविभवसंयम्य सच्चिद्घनात् ।
आस्थायाप्यधिकामकोटि स शिवा(45)नव्दानगेऽगाहुयं
धातौ शालि-मणीशिखीक्षण(289) सहे दशें च विद्याधनः ॥

असौ विद्याधनेन्द्रसरस्वती आंग्रवापन्नमोमयाजितनयः श्रीनाय-
नाभिधानो नारायण इति नामान्तरवान् पञ्चचत्वारिंशतमब्दान् परि-
पाल्य परमाचार्यपीठं (श्री)विद्योपासकतया दाक्षिणोग्रैर्भैरवप्रमोटनाय
दक्षिणां प्रति प्रस्थितः प्रत्यगस्त्यकूटमेव शाल्यवदे(289)तमे
धातुमार्गदर्शनिर्णये सिद्धिमापत् ॥ पुण्यक्षोकः—१४

आचार्यः—१५

गंगाधरगीष्पतिः

स्वर्नुर्भद्रगिरेस्तुभद्र इति यः कञ्चन्यन्वयो द्वादशे
वर्षे संयममाश्रितोऽनुचरितादाचार्यविद्याधनात् ।

श्रीगंगाधरगीष्ठिस्य च चतुर्विंशे वयस्यात्मविन्

श्रीविद्याशिवयोनिंगन्तमधृतेगमोत्पदं शाश्वतम् ॥ ३० ॥

सर्वधारिणि म सर्वधारकश्चिवशक्तिरधिचैत्रमर्जुने ।

अर्जुनः स्वयशमाऽऽदिमे दिनेऽनादिधाम महसा जगाम ह ॥ ३१ ॥

अयं गंगाधरगीष्ठिस्य त्रिकञ्चिभद्रगिरिजस्युभद्रपूर्वनामा गुरोरन्वे-
पणाय मलयाचलं प्राप्य तत्र स्थविरविप्रवेष्यमृता कुम्भसंभवेन समुपदिष्ट-
श्रीविद्यः श्रीविद्याधनसिद्धिवार्तामुष्यलभ्य निवृत्य श्रीविद्यानिरत एव द्वादशा
समा गुरुपीठमध्युथ्य पुनः प्रत्यगम्यकूटमेव सर्वधारिचैत्रशुद्धप्रथमाया-
मगमत् ब्रह्मभूयमिति किंवदन्ती ॥

पुण्यस्त्रोकः—१५

आचार्यः—१६

श्रीमदुज्ज्वलमहायतिशंकरः

स्तुतुः शंकरकेशवस्य तपतीतीगेद्ग्रवो नैषिकः

श्रीमानन्द्युतकेशवः श्रितपदे वशीश्वरे गीष्ठनेः ।

आदेशात् कृतभूयमश्च विमतानामूलमूलय-

न्नाकाशमीरमगान्महायतिरिति ल्यात्योज्ज्वलशंकरः ॥ ३२ ॥

अष्टत्रिंशत्प्रातिवाह्य शरदः पीटे जगदेशिक-

स्यामीदिग्रस्यवाधिंशहिषु (३४६८)कलेयात्यक्षयेऽच्छेवृपे ।

अष्टम्यामपहर्षशोकमजरं ब्रह्मव यदशाश्वतं

काश्मीरेषु कलापुरे यद्ग्रुनाऽप्याख्यायनेऽस्याख्यया ॥

अयं किल श्रीमदुज्ज्वलमहायतिशंकरापरपर्यायः महाराष्ट्रशंकर-
केशवसूनुरच्युतकेशवपूर्वनामा नियम्य गीष्ठतेर्नियोगादाकाद्मीर-
माश्रितवज्ञीश्वरोपचरित एव चरन् अपनीय जरदृष्टिशकादिविमतानधि-
काद्मीरमवाप कलापुरे सिद्धिमिति संक्षेपः ॥ एष तृतीयशशंकरः ॥

पुण्यश्लोकः—१६

आचार्यः—१७

सदाशिवबालगुरुः

विप्राच्छ्रीदेवमिथादजनि जनित एवास्तविद्याप्रकाशः
संस्कारैः प्राक्तनैर्यः समगिगत गिरं सर्वमात्मेति सत्यम् ।
तत्रो मृष्यद्वि(रथाज्जिन)रहज्जिनयुगमिज्जनैः पातितस्मिन्धुवेण्यां
त्रातः प्रेमण्व भिष्ण्वाऽप्यविलयममुया पद्मपत्रे निवेद्य ॥३४॥

सूनुस्तोऽयं तपोमित्तव मुदितधिया दीयतेऽद्येति वाचा
सार्धं दत्तो द्विजाय स्थिरनियमयुजे यस्तयैवोहमानः ।
पुष्टस्तेनाथ पुष्पाभिधपुरजनुपा भूरिवस्वाहृयेन
त्रात्रा पित्रोपनीतस्समयमयमधादद्युं निर्दयन्ते ॥ ३५ ॥

आचार्यमुज्ज्वलमहायतिशंकरार्य-

माराध्य संयममवाप्य तदाज्ञयैव ।

श्रीमान् सदाशिवगुरुर्व्यथितान्धियात्रां

सान्दोलिकं सुविहिताश्रमवर्णधर्मः ॥ ३६ ॥

नित्यं ब्रह्मसहस्रपोषणपरसर्वत्र भाष्यं गुरोः

संचार्यं द्विविवर्जितान् सनियमं वारांश्च पञ्चाशतः ।
अध्यास्याए जगद्गुरोगधिमठं वर्षान् समाधिस्थलीं

जीवन्नेव सदाशिवस्समविशत् कृत्वा सुरेन्द्रं पदे ॥ ३७ ॥
भवे भवाकृतिस्सोऽच्छेऽज्येष्टु ज्येष्टुतपस्यिनाम् ।
दशम्यामाप दशमीं सिद्धिं सिद्धसदाशिवः ॥ ३८ ॥

इमे किल गौडबालगुरुसदाशिवश्रीचरणाः कार्णारामाल-
श्रीदेवमिश्रादृत्पन्नाः जननक्षण एव जातनिर्मलादैतयिषणास्तदसहमानं-
रभिजनैरयिर्सिंधु निपातितास्तया च सादरं पुष्पपुरनिवासिने भूरिवसु-
शर्मणे दत्ताः मिंभुदत्तपूर्वनामानः श्रीमद्भज्ञवलमहायतिकृपागृहीतसंयमाः
वारानासन्नपञ्चाशानाश्रावितमूत्रभाष्याः सान्दोलिकमनुदिनमाहितब्रह्म-
साहस्रसंतर्पणाः सेतुहिमाचलमध्यवर्तिनीं धरां भ्रमन्तः सानन्दमधिभव-
ज्येष्टाच्छुदशमीदिनमनुनासिकात्यम्बवकमाप्नुवन् सिद्धिमिति मंग्रहः ॥

पुण्यद्वोकः—१७

आचार्यः—१८

मुरेन्द्रयोगितिलकः

दुर्दीर्घिविं समभिभूय तथाऽस्य माहा-
मकं च जीवमपवार्यं भवेयमुक्तया ।
संपूजितस्मदसि गजमुरेन्द्रमुख्य-
योगी सुरेन्द्रनियमी युयुजे पदे व्ये ॥ ३९ ॥

महाराष्ट्रसर्वेगपि च विनुतो माधुर इति

प्रपञ्चसंन्यासं रसवसुजलध्यग्रिषु(३४८६) कलेः ।
दर्शवाध्युष्याव्दानधिमठमयं योगितिलकः

सुरेन्द्रः स्वं मार्गं प्रतिपदि सिते प्राप निलयम् ॥ ४० ॥

एष श्रीमधुरानाथमूर्तुर्माधुरपूर्वनामा योगितिलकापरपर्यायो
मायाचार्वाकस्य जीवस्यापि वा हमुद्रणपूर्वमुद्रतदूर्दीदिविदूर्मदह्वाजसुरेन्द्र-
सभाजितस्तदर्पितराज्यशासनमपि कंचन काळमनुतिष्ठननूजयिनि प्रति-
तारणमार्गसितप्रथमं सिद्धिमसददिति वोध्यम् ॥ पुण्यद्वाकः—१८

आचार्यः—१९

मार्त्तंडश्रीविद्याघनः

श्रीकण्ठोऽयमुमेशशंकरसुतः श्वित्री वयस्याए
निर्हन्तु गदमन्यदं कृतनमस्तादस्ममकं भजन् ।

श्रीविद्याजपतश्च नीरुजतनुर्जन्तलथाषादशे
संन्यस्यन् म सुरेन्द्रदेविकपदं प्राप्त् प्रगान्तान्तरः ॥४१॥

मार्नी तपम्बवशमृन्युगधिम्बपीठ-
मद्वांश्चयोदश विहत्य च शंकरेन्द्रम् ।

निर्खिप्य दत्तगुरुवाचमलव्य सिद्धिं
मद्विलम्बिनि तथाहि महानवम्याम् ॥ ४२ ॥

मूर्येदासान्यनामाऽय श्रीमार्त्तंडविद्याघनः श्वित्रमप्यकोणासनया
निरस्य समवर्णविवक्त्वा प्रमीनमधिगोदावरीतटमार्डिभिद्विलम्बि-
भादपदद्वाद्वनवर्मीदिनम् ॥ पुण्यद्वाकः—१९

आचार्यः—२०

अर्भकशंकरः

जातः स्तुल्वाट्वीराद्रुणकद्गुलमणेस्माधुविद्यावतीतो
मृको मृकार्भनामा भुवनगुरुपदाम्भोजरेणोर्महिम्ना ।
व्यक्तप्रौढोक्तिराष्ट्रोपनयनमस्तिलाम्नायजातं च तातात्
गृहन् संन्यासमासीत् परमधिजगदाचार्यपीठं स धीरः ॥४३॥

श्रीशंकरेन्द्रः श्रितमातुगुप्त-
माधाय वर्णाश्रिमधर्मपालम् ।
सैकोनपटित्रिशते(३५९) शंकरेन्द्र
सिद्धि गतः श्रावणपूर्णिमायन् ॥ ४४ ॥

एष वैद्यावतेयः मृकार्भनामा शंकरः श्रीविद्यावनवनकृपाव-
लोकविधूतमृकभावः कविप्रवररामिष्ठमेष्ठकमातृगुप्तराजश्चाहर्षापरपर्याय-
विषमादित्यादिपरिचितस्त्वुपमाभिधानमहापथरचनधीरः प्राचीनशंकर-
विजयादिमहाप्रबंधकर्ता समवलम्ब्यैकोनचत्वारिंशतमद्वानाचार्यकं अधि-
गोदावर्तीतटमापदद्रयं पदमधिधातुश्रावणपूर्णिमनित्यवनन्तव्यम् ॥ एष
तुरीयशंकरः ॥ पुण्यद्वाकः—२०

आचार्यः—२१

सार्वभौमगुरुचन्द्रचूडेन्द्रः
अर्चाचन्दनपेणाङ्गगवतः श्रीशंकरेन्द्राचिन्त-
स्थारूढः पदवीं कवेरनुसृतेर्हर्षस्य भूत्वा नृपः ।
काश्मीरेषु विरज्य विक्रमसृतां गृहन् गुरोः प्राक्तनात्
संन्यासं स हि कोकणाच्युतसुतः श्रीचन्द्रचूडोऽभवत् ॥४५॥

अब्दान् देवनर्दीतटे दश नयनाचार्यभूतो भुवो
 धन्वन्तर्यवतारमार्यमधुरं निश्चिप्य पीटे निजे ।
 दन्वाऽमै परिपूर्णबोधविरुद्धं भेजे व्यये चाव्यं
 धाम स्यं जननाएर्मीनिशि हरेः श्रीचन्द्रचूडाश्रमी ॥ ४६ ॥

सार्वभौमगुरुरिति प्रसिद्ध एष श्रीचन्द्रचूडेन्द्रसरखती खकविता-
 वर्णाकृतविक्रमप्रत्तकाश्मीरमण्डलाधिपत्यः कलितकतिपयकालराज्यरक्षः
 विरज्य विक्रमस्योपकर्तुर्मृतौ नियम्याभिकशंकरेन्द्रान्नियतनिवासो वाराण-
 स्यामव्राप सिद्धिमनुव्ययश्रावणकृष्णाष्टमि, दशैवाध्युष्य पीठमद्वानति-
 प्रसिद्धः कोकण इति बोध्यम् ॥

पुण्यश्लोकः—२१

आचार्यः—२२

परिपूर्णबोधेन्द्रः

पुत्रो रमेशमखिनो मधुरोऽगदंकृत्
 ग्रावाभिलापक इति प्रथितश्च मन्त्रे ।
 श्रीशारदामठगुरुः परिपूर्णबोधो
 रौद्रथूर्जशुक्लनवर्मामनु सिद्धिमापन् ॥ ४७ ॥

अयं हि रत्नगिरिरमानाथतनयो मधुरपूर्वनामा महाभिषगद्माभि-
 लापक इति प्रथितमन्त्रविभवश्च प्रतिरौद्रिकार्तिकशुक्लनवमि प्राप सिद्धि
 परिपूर्णबोधः प्रतिजगन्नाथम् ॥ अस्याधीश्यकालः—३४ वर्षाः ॥

पुण्यश्लोकः—२२

आचार्यः—२३

सच्चित्सुखेन्द्रः

श्रीचिकाकुलसोमनार्थतनयः सोऽयं गिरीशः पुरा
संन्यस्तः परिपूर्णवोधगुरुणा सच्चित्सुखः पण्मुखम् ।
ध्यायन् कालविदं सुदूरमुदधौ प्रोप्यार्थभट्टाभिधं
प्रत्यावृत्तमधादथास्तिकमनुष्टाप्योदितं निष्क्रयम् ॥ ४८ ॥

चित्सुखं विनिवेद्य स्वे पदे सच्चित्सुखः सिते ।

खरे खरांशां वृपगे सप्तम्यां सिद्धिमाप सः ॥ ४९ ॥

एव सच्चित्सुखेन्द्रस्तावदानधसोमनार्थतनयो गिरीशपूर्वनामा
सुब्रह्मण्यसेवापरः प्रत्यावृत्तमार्थभृमनुष्टापितपोतयात्राप्रायश्चित्तमाधाय
तमयास्तिकं अस्य करप्रदानेन परमेकत्रिंशतमव्द्वानभिमण्ड्य गुरुणीठीमवाप
सिद्धिमधिवरवृपसितसप्तमि प्रतिजगन्नायमेवेति स्पष्टम् ॥

पुण्यद्वेषः—२३

आचार्यः—२४

चित्सुखेन्द्रः

सच्चिन्दुखाच्छिव इति प्रथितोऽयमादा-

वादाय शासनमवत्तेत कोकणेणु ।

आचार्य इत्यभिधया परमार्थरक्षा-

माधान्नतु कचिदगान् पदतः पदं सः ॥ ५० ॥

अपराभवोऽपि च पराभवे सितोऽ-

प्यनभस्यपीह स नभस्यथासिते ।

प्रश्नमी जगाम दशर्मां च सन्वसौ

नवमीदिनेऽभिनवमीश्वरादयम् ॥ ५१ ॥

एष चित्सुखेन्द्रसरखती कोङ्कणशिवशर्मा नियम्य सच्चित्सुखेन्द्रायादधिकोक्तमेवावसन् प्रतिरक्षिगिरि प्राप सिद्धिमनुपराभवश्रावणबहुलनवर्माति सुविशदम् ॥

अस्याधीश्यकालः—१५ वर्षाः ॥

पुण्यक्षेत्रः—२४

आचार्यः—२५

सिद्धगुरुसच्चिदानन्दघनः

श्रीमुण्णकृष्णतनयशिवसाम्बनामा

यस्मिःप्रदक्षिणितपूर्णमहिर्महात्मा ।

श्रीचित्सुखेन्द्रयमिनः श्रितशिष्यभावः

श्रीशारदामठविमुस्समभूत्स शान्तः ॥ ५२ ॥

यदीयवृत्तं निवन्धनं मंथो निवन्धने सिद्धजयामिधाने ।

स विश्वांति सैकसमाः स्वपीटे निपद्य नित्यत्वमवाप सद्यः ॥ ५३ ॥

अधिसप्ततिके चतुशिशरस्के स चिदानन्दघनस्स सन् शकावदे ।

प्रभवे प्रभवत् शुचिश शुच्योः प्रथमायां पृथुलिंगतामवापत् ॥ ५४ ॥

एष दाविदश्रीमुण्णकृष्णसूनुशिवसाम्बूर्द्धनामा त्रिर्वान्तभूमि:

श्रीचित्सुखेन्द्रान्नियम्य सच्चिदानन्दघनेन्द्रनामा प्रतिपाल्य पीठीमेकविशत-

मव्दानवाप सिद्धिमधिप्रभवापादशुद्धप्रथममनुगोकर्णमादृतसिद्धेशसिद्ध-

गुर्वादिनामा । अमुर्ध्यव सिद्धगुरोराचचार समुपक्षेकनमनुसिद्धविजय-

काव्यमतिविस्तरेण कविर्मन्थभट्ट इति च सुविशदम् ॥

पुण्यक्षेत्रः—२५

आचार्यः—२६

प्रज्ञाधनेन्द्रसरस्वती

प्रभाकरस्यात्मभवः पिनाकिनीतटीभवश्चोणगिर्जगद्गुरुः ।
स्वभानुवैशाखसिताष्टमीनिशि प्रज्ञाधनः प्राप परं पदं मुदा ॥ ५५ ॥

अस्याचीर्णकालः—२६ वर्षा:

पुण्यश्लोकः—२६

आचार्यः—२७

चिद्विलासेन्द्रः

अथ हस्तिशलमधुमदनात्मजो हरिकेशवथ चितिभौख्यमेदुरः ।
अगमत् पदं स्वमखिलस्थिरगुरुदशरदम्भ दुर्मुखिन आदिमे दिने ॥

इमौ द्वावपि निर्दोषसंयमधरौ साधुप्रज्ञाधनचिद्विलासेन्द्रौ
काश्चथामेव सिद्धिमापतुरिति वोध्यम् ॥ अस्य आचीर्णकालः—१३
वर्षा: ॥

पुण्यश्लोकः—२७

आचार्यः—२८

भद्राचलमहादेवः

भद्राचलमिजनभानुमुतस्स शेष-

नार्योऽभिमण्ड्य पदमादिमदेशिकस्य ।

रौद्रिष्यनूर्जदशमि प्रशमीन्द्रगम्यं

प्रापत्पदं प्रणिहितेः परमामृताख्यम् ॥ ५७ ॥

एष मैथिलभद्राचलीयभानुमिश्रसूनः शेषमित्रपूर्वनामा आनन्द-
देशवासान् शेषनार्य इति स्वयातः काञ्छथामेव सिद्धिमापदिति शेयम् ॥
अस्याऽऽधीश्यकालः—२४ वर्षाः ॥

पुण्यश्लोकः—२८

आचार्यः—२९

पूर्णबोधेन्द्रः

श्रीपतेस्तनयः कृष्णः पूर्णबोधो दिने हरेः ।

ब्रह्मभूतो नभस्यच्छे संयमीश्वर ईश्वरे ॥ ५८ ॥

अयमपि श्रीकाञ्छथामेव सिद्धिमापदीश्वरश्रावणशुद्धकादद्यामिति
बोध्यम् ॥ आधीश्यकालोऽस्य १७ वर्षाः ॥

पुण्यश्लोकः—२९

आचार्यः—३०

श्रोबालबोधेन्द्रः

कालहस्तिमुतवालयाभिधो बोधसद्गुरुरबोधवर्जितः ।

आप शाश्वतपदं विशुद्धमानन्दमाधवचतुर्थ्यहर्मुखे ॥ ५९ ॥

अस्य आधीश्यकालः—३७ वर्षाः ॥ काञ्छथामेव सिद्धिं गतः ॥

पुण्यश्लोकः—३०

आचार्यः—३१

शीलनिधिब्रह्मानन्दघनः

आनन्तिज्येष्टरुद्रो द्रविडिषु गरुडहादिनीसीम्नि जातो
बोधेन्द्राचार्यशिष्यो भुवनगुरुयुगं पालयञ्जीलयुक्तः ।

कृत्त्वाऽमण्डलीजिनृपवरलितादित्यनुत्याचितांग्रिः

श्रीब्रह्मानन्दसान्द्रः प्रभवशुचिशुचिदादशीयाद्वि लिल्ये ॥

एष षड्दर्शिनीवद्धुभः ह्यातश्रीभवभूतिकाइमीरसावेभौमलिता-
दित्यादिसेवितः काङ्गथामेव वपांखयोदश स्थित्वा सिद्धिं गतः ॥

पुण्यश्लोकः—३१

आचार्यः—३२

चिदानन्दघनेन्द्रसरस्वती

अण्णुशंकरनन्दनः पटुपद्रनाभसमाहृयः

लभ्विकापथतत्परोऽप्यवलम्ब्य सद्गुरुशासनम् ।

कामकोटिपदे स्थितः श्रितकामकोटिफलप्रदे

नित्यदत्तसहस्रभक्तमभूदिदंपदभागमाँ ॥ ६१ ॥

सकरुणमपवन्धु कन्धेशीकुमारं

पुनरपि निजराज्ये स्थापयंस्तद्विजेत्रा ।

अतिलघुतनुवृत्तिर्जीर्णपर्णात्स योगी

पदमनु चतुरोऽव्दानेव देवोऽध्यवात्सीत् ॥ ६२ ॥

प्रजोत्पत्तौ मार्गशीर्णे सितपष्टुयामगादसाँ ।

पदं स्वं परमं सर्वशोकमोहविवर्जितम् ॥ ६३ ॥

एष चिदानन्दघनेन्द्रो लभ्विकायोगादश्वन् जीर्णपर्णान्येव
कर्णाटराईयराष्ट्रप्रतिष्ठापकः ललितादित्यादिसेवितश्वतुरोऽव्दानेव स्थित्या
गुरुपीठे सिद्धिमाप काङ्गथामेव ॥

पुण्यश्लोकः—३२

आचार्यः—३३

श्रीसच्चिदानन्दभाषापरमेष्ठिनः

नानाभाषामिलापी प्रशमकुलधनः ग्रौद्धामण्णगृनु-

स्त्रैलिंगस्तिम्मनाख्यो भुवनगुरुरभूच्चन्द्रभागाप्रतीरात् ।

काश्चयामेवाधिपीठं मठमपि विपुलं जीर्णमुद्धत्य नित्यं

कामाक्ष्यर्चकनिष्ठसुखमवसदसौ सच्चिदानन्दसान्द्रः ॥६४॥

खरे ग्रौष्टपदे पष्टयामवगेऽधिमहालयम् ।

स सच्चिदानन्दधनो महान् लयमगादूगुरुः ॥ ६५ ॥

भाषापरमेष्ठीत्यप्यस्य संज्ञान्तरम् । अस्य आधीश्यकालः—२०
वर्षाः ॥

पुण्यक्षोक्तः—३३

आचार्यः—३४

आचार्यचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती

सूनुवेंगवतीतटोऽवमहादेवाहृयस्य श्रुतः

शम्भुर्नाम दवाग्रिदग्धपृथुकत्राणावगाढानलः ।

आचार्यस्य निदेशतः श्वितिलं सर्वं चरन् यथतु-

र्वणान् स्वप्नयथाद्वयादगलितानाचार्यपीठस्थितः ॥

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रोऽप्यध्युप्याश्टादश स्वमठमव्दान् ।

सौम्यससौम्येऽन्तरथात्सहेऽतिसहनसुदर्शनो दशें ॥ ६७ ॥

अयं च भान्तभूवनः । शिंशु कंचिदवित्वानसौ द्वानलादिति
प्रसिद्धिः । सिद्धिं गतश्चायं काश्चीपरिसर एव ॥ अस्याधीश्यकालः—
१८ वर्षाः ॥

पुण्यश्लोकः—३४

आचार्यः—३५

बहुरूपचित्सुखेन्द्रः

वेदाचलान्तिकभवो विमलाक्षनाम्नः

मूनुसुशीलकमलाक्ष इति प्रसिद्धिः ।

संयम्य चित्सुखतनुः श्रितकामकोटी-

पीठाधिपत्यविभवोऽप्यवसत्स सद्य ॥ ६८ ॥

चित्सुखानन्दयोगीन्द्रं निवेद्य निजविष्टे ।

सर्वात्मना तिरोऽधात्स धात्वापाढाच्छयष्टुयहे ॥ ६९ ॥

**बहुरूपचित्सुखेन्द्रनामायमधिष्ठितसद्यगुहागृहः कामरूपस्तत
इतसंचरन् अन्ते तत्रैव सिद्धिमसदत् । अस्य चाधीश्यकालः—२७
वर्षाः ॥**

पुण्यश्लोकः—३५

आचार्यः—३६

चित्सुखानन्देन्द्रसरस्वती

रुयातस्सुरेश इति सोमगिरेस्तनृजः

क्षीरापगातटभवोऽभवदाश्रमीन्द्रः ।

श्रीचित्सुखेन्द्रचरणानुचरः प्रचार-

दूरोऽध्युवास मठमेव गुरोर्नियोगात् ॥ ७० ॥

श्रीचित्सुखानन्दगुरुस्मचित्सुखमयं पदम् ।

आललम्बे हेविलम्बिन्याश्चिने सितपर्वणि ॥ ७१ ॥

चिदानन्दापरनामाऽयं काञ्छयामेव सिद्धिं गतः । आधीश्य-
कालध्यात्म—२१ कर्ता: ॥

पुण्यह्लोकः—३६

आचार्यः—३७

विद्याघनदेशिकः

वालचन्द्रमुतस्मृत्यनागयणसमाहृयः ।

श्रीचिदानन्दशिष्योऽभूच्छ्रीविद्याघनदेशिकः ॥ ७२ ॥

प्रपञ्चः श्रीविद्यां कथमपि स विद्याघनगुरु-
स्तुरुष्काक्रान्तेऽपि व्यधित धुरमाचार्यमहजाम् ।

इह त्रिशद्वर्णन् प्रभवशरदः पुष्पवहुल-

द्वितीयायां प्रापन् परमुपरमं प्राँढनियमी ॥ ७३ ॥

एष विद्याघनगुरुर्गुरुपीठीवासयोग्यशिष्यमन्विष्यनेव चिदम्बरं
गतः धीरशंकरेन्द्रे धुरमर्पयित्वा तत्रैव सिद्धिं गतः । अस्याधीश्यकालः—
वर्षाः त्रिशतेव ३० ॥

पुण्यह्लोकः—३७

आचार्यः—३८

धीरशंकरेन्द्रः

जब्बे विश्वजितश्चिदम्बरभुवः श्रीमान् विशिष्टोदरात्

नाथस्यासुविनिर्गमात् परमसावध्यर्धवर्षद्वये ।

वैशाखे विभवे सिते च दशमीमध्ये विश्वानिव
 स्वावासायितकुंजपुंजिततमस्काण्डार्भटीखण्डनः ॥७४॥
 वैधव्यं विवृथालये निवसति वृत्तिं च भृत्याश्रयां
 बन्धूनां च विमाननामनितरासंगां दशां चात्मनः ।
 कौलीनात् कुलदूषणादपि भयादालोच्य गत्यन्तरा-
 भावादध्यटवि स्त्रृते नवदले क्षिप्तो जनन्यैव यः ॥७५॥
 यं व्याघ्रपादमहिला विरुद्धन्तमारा-
 दादाय गेहमुपनीय निवेद्य पत्ये ।
 स्तन्यादिना समपुष्टदययोपनीय
 माध्यंदिनिश्च यमवृथदात्मविद्याः ॥
 विद्याकर्म समाप्य सर्वचसां सागार्थविन्तसंयमं
 साक्षादाप्य जगद्गुरोरथं पुरः स्वेच्छोदिताञ्छकरात् ।
 तत्पार्थस्थितपदभूकरयुग्मासां दधत्पादुकां
 वीरं व्योमगतौ म संयमधनस्तिलवाटवीमावस्त् ॥
 वेदान्तदेशिकचिद्ग्वरनाथवेदो-
 वाक्यैर्जगद्गुरुरधिष्ठितकामपीठः ।
 अष्टासु दिक्ष्यपि निरस्तसमस्तविद्व-
 द्वादावलेपविभवो व्यचरद्वितीम् ॥ ७८ ॥
 काश्मीरिकान् लघु विजित्य गिरोद्धटार्दीन्
 सर्वज्ञपीठमधिरुद्धा च शारदाये ।

आत्रेयकन्दरमनुवाजितोऽपि शिष्यै-

रन्तहिंतस्मतनुरेव स शङ्करेन्द्रः ॥ ७९ ॥

द्वापञ्चाशतमित्थमद्यनयं वर्णन् प्रवृत्प्य क्षितीं

पुण्यायां परतोऽपि तस्य सुपथश्चिरल्यासयेव दुते ।

सिद्धाधिन्ययनेऽप्युदच्चिनि शुचौ दर्शेऽह्नि काले कले-

विद्याशेवधिपावके(३९१४) गुरुभूतच्चिद्विलासो मुनिः ॥

एष धीरशंकरेन्द्रः स्तपस्ताक्षान्हृतश्रीशंकरभगवत्पादश्रीविद्या-
घनदेशिकाभ्यामनुशिष्टः श्रितकामपीठः परितः पृथिवीं संचरन् प्रति-
ष्ठिताद्वैतनयः काश्मीरेष्वधिरुद्धा सर्वज्ञपीठीमनुसृतोऽपि शिष्यैरविद्वत्ताक्षेय-
गुहमन्तहितः परमाचार्यतां पाश्चात्यप्राप्यादिष्वपि यातः प्रदक्षिणित-
सकलभूमण्डलः व्योमगमनेनैव पुनः प्राप कैलासमिति शंकरेन्द्रविलासा-
दिषु स्पष्टम् । अन्तहितश्चास्य सिद्धाधर्यापाददर्शदिवसे । पीठाधि-
वासकालश्चास्य शारदो द्वापञ्चाशत् ॥ एष तुरीयातीतशशंकरः ॥
अमुमेव कतिपये श्रीशंकरभगवत्पादमाकल्य संकलयन्ति चरिता-
न्यन्योन्यमविद्रितमिति सर्वं शिवम् ॥

पुण्यद्लोकः—३८

आचार्यः—३९

सच्चिद्विलासेन्द्रसरस्वती

कान्यकुञ्जकमलेश्वरात्मजः श्रीपतिः श्रितयमश्च शंकरात् ।

अध्युवास गुरुपीठमथ्रमं चालवर्षशृतिशील आश्रमी ॥ ८१ ॥

आनन्दवर्धनमुखरभिरूपवर्ये-
 रागाधितांग्रिधिपद्मपुरं चिराय ।
 अध्युष्य काञ्चिमुपगम्य च नन्दनावदे
 सिद्धि गतो निशि नृभिंहजयन्तिकायाः ॥ ८२ ॥

एष सच्चिदिलासभिश्चुः श्रीमदानन्दवर्धनमुक्ताकणशिवस्त्रामिराजा-
 नकरत्राकरादिमहाकविजनपरिचरितचरणस्समाख्यस्तिशतमध्युष्य पीठी-
 मवाप काञ्चिमुपशल्यक एव सिद्धिमनुनन्दनवैशाखाल्लार्णिमिति बोध्यम् ॥
 पुण्यश्लोकः—३९.

आचार्यः—४०

महादेवेन्द्रसरस्वती
 कर्णाटकन्यसुतांश्चवगामभद्रः
 सच्चिदिलासयतिना सुहितः स्वपीटे ।
 अध्यास्य तं रविसमो भवराधशुद्ध-
 पष्टीप्रदोपविरतौ विरतः स्वधाम्नि ॥ ८३ ॥

अयमुञ्चलमहादेवेन्द्रः द्विचत्वारिंशतमव्यानध्युष्य श्रीकाञ्च्या-
 मेव भववैशाखशुद्धप्रथामवाप ब्रह्मभूयमिति स्पष्टम् ॥

पुण्यश्लोकः—४०.

आचार्यः—४१

गंगाधरेन्द्रसरस्वती
 अप्पनाख्य उमेशभद्रतनयो भीमातटीसंभवः
 श्रीविद्यानिरतः श्रितो गुरुपदं श्रीकामकोटीमठे ।

पञ्चत्रिंशतमध्युवास शरदः श्रीशारदार्पणिकं
 सौम्यस्सौम्यनभस्मुदि प्रतिपदि प्रेयाय गंगाधरः ॥ ८४ ॥
 पुण्यश्लोकः—४१.

आचार्यः—४२

ब्रह्मानन्दघनेन्द्रसरस्वती
 सुत्रदात्यभवो नियम्य नरसंभट्टोऽथ गंगाधरात्
 ब्रह्मानन्दघनाभिष्ठोऽधित धुरां शूनास्तमाखिंशतम्।
 लिल्येऽधीश्वरमीश्वरोर्जवहुलाएम्यामसौ सङ्घवे
 शुष्प्यन्नेव हि सूत्रभाष्यविपयानन्तेवसङ्घयः पटः ॥
 पुण्यश्लोकः—४२.

आचार्यः—४३

आनन्दघनेन्द्रसरस्वती
 श्रीतुङ्गभद्रातटभूसुदेवभट्टात्मजशङ्करपण्डिताख्यः ।
 अभूदथानन्दघनश्वलाब्दैः(३६) प्रमादिचैत्राच्छनवम्यहेत्यात् ॥
 पुण्यश्लोकः—४३.

आचार्यः—४४

पूर्णबोधेन्द्रसरस्वती
 कण्ठो हरिपण्डितशिश्वसुतः श्रीपूर्णबोधाख्यया
 विभ्राणोऽनुपदं जगद्गुरुपदं वर्णश्च पद्विंशतिम् ।
 धान्नि स्वे परमे जगाम विलयं वर्णे प्रमाद्याहृये
 कृष्णाप्रौष्टपदत्रयोदशतिथौ त्राक्षे क्षणे ब्रह्मवित् ॥ ८७ ॥
 पुण्यश्लोकः—४४.

आचार्यः—४५

परमशिवेन्द्रसरस्वती

श्रीकण्ठशिवसाम्बपण्डितमुतः जैकां ममा विंशति
विभ्रत् स्वस्य पदे निवेश्य सुकर्विं सूर्यन्मजं सोमकम् ।

शार्वर्याश्विनसम्मीनिशि गतस्मिद्दिं स पक्षे सिते
संन्यासात् प्रभृति क्षितिध्रविवरस्थायी परादिशिवः ॥ ८८ ॥

अयं परमशिवेन्द्रः सद्यगिरिगुहायामजगरवृत्त्यैव स्थितः समा-
श्रितो वोधेन्द्रनाम्ना शिष्येणैव समनुष्टापिताचार्यक आप सिद्धिमधिसद्य-
मेवेति हेयम् ॥ पुण्यश्लोकः—४५.

आचार्यः—४६

श्रीमान्द्रानन्दवोधेन्द्राः

वोधेन्द्राग्यमस्त सोमो गुरुपरमशिवेन्द्रार्यवाचाऽधिपीठं
तिष्ठन् प्राप्यान्यदेशान् पथि पथि विनतान् प्रापयन्द्रयास्थाम् ।

श्रीधारभोजदत्तप्रचुरमणिमयान्दोलिकाक्लृप्तयात्रः
काश्मीरामात्यपुष्प्यन्कटकस्मवनोऽधान्मठं म्लेच्छद्रम् ॥ ८९ ॥

शरदस्त्रियतं सप्ताप्यध्युप्या (य स गुरोः परम) न्वरुणाचलम् ।
जगाम धाम परममीश्वरापादपर्वणि ॥ ९० ॥

एष सान्द्रानन्दापरनामा श्रीवोधेन्द्रः महाकवित्वादेव
मान्यतमो धाराभोजकलशेश्वरादीनामवनीपालानामासीदखिलभुवनभ्रमणपर
इति विशेषः ॥ पुण्यश्लोकः—४६.

आचार्यः—४७

चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती

श्रीकण्ठः शुकदेवशर्मतनयः कुण्डीनदीहलभू-
वर्गमी वाह्मयतत्वसंग्रहपुरुषो वदुर्द्विदः ।

बोधेन्द्रार्थकृपागृहीतनियमः श्रीचन्द्रचूडाख्यया
तिष्ठन् काञ्चिमठे वभार स धुरामाचार्यकीं भूतले ॥९१॥

मंखश्रीजयदेवकृष्णसुहलप्रस्तुर्महिष्टुर्वृतो
विद्विद्विः परितः क्षितिं विरचयन् यात्रां विजैत्रां ब्रती ।
विद्यालोलकुमारपालनृपतेमसंसत्समुच्चसितं
हेमाचार्यमणि व्यपाकृत गिरा वागष्टकव्याकृतम् ॥९२॥

ध्यायस्तारकमातिंहारकमसाँ श्रीचन्द्रचूडाश्रमी
ज्वालाभावविकारदग्जलधिभिः (४२६७) काले कलौ कालिते ।
आस्थायासनमष्टपटिशरदः श्रीपार्थिवे पार्थिवे
चैत्रे चित्तमपर्वं पर्वणि जहदेहं यिदेहोऽभवत् ॥९३॥

एव श्रीजयदेवकृष्णमित्रसुहलायनुगतः श्रीजयमिहकुमारपाल-
भूपान्यामासेवितपार्थः सुगतहेमाचार्यगर्वमवेखनिर्वाणपणक्ष
प्रत्यहणाचलनेव प्राप परमं पदमिति सावंजनीनम् ॥ पुण्यश्लोकः—४७.

आचार्यः—४८

अद्वैतानन्दबोधेन्द्राः

प्रेमेशस्य पिनाकिनीतटभुवस्सूनुस्स सीतापतिः
स्नात्वा सप्तदशायुगाश्रममध्यात् श्रीचन्द्रचूडान्मुनेः ।

स्वण्डं स्वण्डमस्वण्ड स्वण्डनकृदाद्यौदण्ड्यमुख्यण्डवा-
गाचार्यस्त्रिरहिण्डताऽऽजलनिधिं विष्वक्स विश्वभराम् ॥ ९४ ॥

वाग्वर्येविशद्य विश्वमभितोऽङ्गतं विदां सम्मतं
सिद्धार्थिन्यपि हायने शुचिदशम्यहि श्रितश्चित्सभाम् ।
अर्चन्नेव च मुक्तिलिंगमदधादन्तः समन्ताच्छ्रूते-
ज्वासीदन्त्यपि चिद्विलासनियमी चिद्वयोग्नि साक्षादभौ ॥ ९५ ॥

एष चिद्विलासापग्नामा श्रीमद्द्वैतानन्दबोधेन्द्रः श्रीहर्षाभिनव-
गुप्तपादादित्रादिमदावलबीरसिंहः ब्रह्मविद्याभरणविवरणाद्यनेकप्रबन्धकर्ता
सुप्रसिद्ध एव ॥ अस्यार्थाद्यकालः—३४ वर्षाः ॥ पुण्यश्लोकः—४८.

आचार्यः—४९

छायावनमहादेवेन्द्रसरस्वती

छायावनाच्युतसुतो गुरुमूर्तिनामा
स्थित्वा जगद्गुरुपदे छवि (47)वर्षकालम् ।
प्राप्नोऽपराभवपदं स पराभवोर्ज-
कालाष्टमीनिशि पदं परमान्मसंज्ञम् ॥ ९६ ॥

पुण्यश्लोकः—४९

आचार्यः—५०

जाह्नवीचन्द्रचूडेन्द्रसरस्वती
अरुणगिरितनूभूरार्यगंगेशनामा
गुरुवरपदमञ्चन् किञ्च पञ्चाशदन्दान् ।

अभजदथ स सिद्धि दुर्मुखिज्येष्टपश्ची-

निशि निशितशिवार्चानिष्ठितश्वन्द्रचूडः ॥ ९७ ॥

इमौ श्रीमहादेव-जाहवीतीर्थावनुष्ठितकोटिहोमावधिग्रहणदीतीर-
मापतुस्तिसद्विमिति विशेषः ॥ पुण्यश्लोकः—५०.

आचार्यः—५१

श्रीविद्यातीर्थेन्द्रसरस्वती

विल्वारण्यजशार्ङ्गपाणितनयस्मर्वज्ञविष्णुः श्रयन्

संन्यासं गुरुचन्द्रशेषरमुनेगस्थाय पीठां गुरोः ।

योगेशस्य च चक्रराजवसतेऽव्याश मन्त्रोऽर्चने

श्रीमन्माधवयुक्तभारतियतिप्रस्तुर्महिष्टैर्वृत्तः ॥ ९८ ॥

काञ्च्यामेव स सप्तिं विसहितां वर्णान्विभूष्यासनं

शिष्यानष्ट दिशागजायितयतीनादिश्य पीठावने ।

यावत्यन्नदशाब्दपूर्ति हिमवच्छ्रुताश्रयशंकरा-

नन्दैकानुचरश्चचार परमं धीरस्तपो दुश्चरम् ॥ ९९ ॥

तपस्यनेवामौ तरुणतरणं धर्मान्त्रि परमे

निर्लीनोऽन्तहित्या निमिषति च पाश्चे परिचरे ।

श्रितो रक्ताक्ष्यब्दे प्रतिपदि तपस्येष बहुले

श्वसन् शिष्योऽप्यात्मा न्यृतदसदत् स्वं च स मठम् ॥ १०० ॥

अत्रान्तरेऽष्टापि यथानियोगं आचार्यपीठामविगोधमात्रुः ।

तं शंकरानन्दमुदीक्ष्य हृष्टा देष्टुर्मठं तं निर्वीविशन्त ॥ १०१ ॥

एव श्रीविद्यारण्यसच्चिदानन्दादिसेवितचरणः शंकरानन्दगुरुः
विद्यानाथविदेशविद्याशंकराधनेकनामा विद्यातीर्थ इति सुप्रसिद्धः ॥
पुण्यश्लोकः—५१

आचार्यः—५२

शंकरानन्देन्द्रसरस्वती

आदिश्याए यमीश्वरान् समवितु कण्ठिदेशोऽद्वयं
रोदुं सायणमाधवोक्तविधया वृद्धिं च मध्वाध्वनाम् ।

विद्यातीर्थगुरोरसोऽप्यावृत्य शीताचलात्
तस्योक्तेर्धिभगवंभूव स धुगं श्रीकामकोटीमठे ॥ १०२ ॥

श्रीमध्यार्जनवालचन्द्रमखिराट्यनुर्महेशाह्वयः
विद्यातीर्थपदान्नियम्य समयेष्वद्वैतमुद्योतयन् ।

अध्यास्त प्रतिकामकोटि शरदो द्वात्रिंशतं देहिनां
द्वैतध्वान्तनिवारणो नवमठीनाथो नवशंकरः ॥ १०३ ॥

स दुर्मुखिनि सन्मुखो मधुरवाङ्गधौ मौनिराट-
पदी प्रतिपदि प्रगे प्रसितशीसिते पक्षके ।

समस्तभूवनाच्चितस्मकुदुमेशयनच्युतं
जहौ तनुमनुचमामविशदाशु नैनं महः ॥ १०४ ॥

एव नवमठीनाथापरपर्यायः श्रीमद्भिनवशंकराख्यशंकरानन्दः
शृंगगिर्यादिमठनवकप्रतिश्वापयिना मत्वकदध्वविव्यंसनपट्टीव्यावलेप-
विलोपनाय विषमनयनीकृतवरदराजः श्रीवृक्षभूपाललालितचरणतलध्व

सर्वतसुविश्वातः काञ्चीपरिसरभुवि प्रापदात्मसिद्धिम् । अयमेव श्रीविद्या-
शंकरमुद्राप्रवर्तक थोति ध्येयम् ॥ पुण्यश्लोकः—५२.

आचार्यः—५३

पूर्णानन्दसदाशिवेन्द्रः
नागारण्यगनागनाथतनुजः प्राप्ताश्रमशंकरा-
नन्दादेप सदाशिवेन्द्रनियमी नेपालभूपाञ्चितः ।
पूर्णानन्दपदेन यो भुवि पुनर् सर्वाश्च सानुग्रहं
श्रीकाञ्च्यामधिकामपीठमवमत्सैकामशीतिं समाः ॥ १०५ ॥
पिङ्गले मङ्गलालोकः ज्येष्ठे ज्येष्ठशुचिशशुचौ ।
दशम्यां दशमीमार्छदशां धाम्न्यपुर्नर्भवे ॥ १०६ ॥

अयमानेपालकलितयात्रः काञ्च्यामेवान्ते सिद्धिं गतः ॥

पुण्यश्लोकः—५३.

आचार्यः—५४

व्यासाचलमहादेवेन्द्रः
काञ्चीकामेश्वरार्यात् समजनि कमलाम्बोदरात् कुप्पनास्यो
यः पूर्णानन्दयोगिप्रवरपदरतेः प्राप पीटीममुष्य ।
भाष्यं त्रिस्मपकृत्वशुद्धुलमचकलयो नवाद्यां ग्रहण्य-
नक्षत्र्यापाठकृष्णप्रतिपदि स महादेवनामाऽप्य सिद्धिम् ॥
अयमेव अनवरताद्युदितव्यासाचलतया व्यासाचल इत्यपि
प्रसिद्धः व्यासाचलीयादिप्रवन्धकृत् प्राप सिद्धिमधिव्यासाचलम् ॥
पुण्यश्लोकः—५४.

आचार्यः—५५

अरुणगिरिचन्द्रचूडेन्द्रः

मधुरितमणिमुक्तामुग्धतीरश्मशाला-

पुरतिलकपुरारिश्रीमतीपुण्यपुजम् ।

अरुणगिरिभार्षीद्वयाचार्यमुद्रां

चतुरुदधिपटायां चन्द्रचूडेन्द्रनामा ॥ १०८ ॥

इथं मामनुशिष्य शिष्यकणिशं तांस्तान्समस्तांस्ततः

सन्दर्श्य क्षणतस्स सिद्धिमसद(यः पोडशाब्दं)(द्वर्पान् पडेव)स्थितः ।

काञ्च्यां(मीनरवी स्वभानु)(आङ्गिरसे सहस्र)धवलैकादश्यहे प्रत्युष-

खापत् सिद्धिमनापदि प्रतिपदं सचित्सुखे ज्योतिषि ॥ १०९ ॥

अयं च काञ्च्यामेव सिद्धिं गतः ॥ पुण्यश्लोकः—५९.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीजगद्गुरुश्रीकाञ्ची-

कामकोटिपीठाधीश्वरश्रीचन्द्रचूडेन्द्रपूज्यपादशिष्य-

षट्पञ्चाशत्पीठेश्वरश्रीसर्वजसदाशिवबोधेन्द्र-

श्रीचरणविनिर्मिता पुण्यश्लोकमंजरी

लघुवृत्तिसहिता

समाप्ता ॥

॥ अथ पुण्यश्लोकमञ्जरीपरिशिष्टम् ॥

वृत्तिसहितम् ॥

श्रीमदात्मबोधेन्द्रसरस्वतीविरचितः
प्रथमविभागः

आचार्यः—५६

सर्वज्ञसदाशिवबोधेन्द्रः
अथोत्तरपिनाकिनीतटभवस्स बोधेश्वरः
सुतश्चिरस्तचिक्नाध्यरिवरस्य भक्तो हरेः ।
अभूत्क्तिल जगद्गुरुर्नियमित्यन्द्रचृदाङ्गया
सदाशिवपदावहश्चय (16) (चर) (२६) समाः प्रवीराचितः ॥ १ ॥
स सेतुमधिजग्मिवानतिपवित्रगमेश्वरं
श्रितः पदमनश्वरं प्रतिविलंविचैत्राष्टमि ।
दधत्यरमयुक्तिहृवं निजपदे प्रतिष्ठापितं
शिवाय बहुले नृणां सुवहुलाय पक्षे मुनिः ॥ २ ॥

अयमेव पुण्यश्लोकमञ्जरीकारः सदाशिवबोधेश्वरः इत्यपि विश्रुतः
अधिरामेश्वरमाप सिद्धिमिति विशेषः ॥ पुण्यश्लोकः—५६.

आचार्यः—५७

परमशिवेन्द्रार्थः
यंपामरस्तटभूवः परमेश्वरस्य
पुत्रः सदाशिवरतः शिवरामकृष्णः ।

तस्मादवाप्य नियमं नियमी निरस्त-
 संगोऽध्युवास सदनं सलु कामनेत्र्याः ॥ ३ ॥
 श्रीचक्रपूजनरतः शिवयोगलंबी
 श्रीदेविकेन्द्रवचसा श्रितकामपीठः ।
 आचार्यकं छवि(47)समं विदधावकामः
 कामेश्वरीमनुपुरश्वरणैकदक्षः ॥ ४ ॥
 स पार्थिवे पार्थिवदेहदूरं
 नभो नभस्यच्छतमोऽच्छपक्षे ।
 अवापदापद्विषुरो दशम्यां
 दशम्यसौ दीनशके(1508) शकाब्दे ॥ ५ ॥

अयमेव श्रीसदाशिवब्रह्मन्दगुरुः अधिष्ठेतारण्यं आर्णत् सिद्धि
 इति बृद्धाः ॥ पुण्यक्षोकः—५७.

आचार्यः—५८

विश्वाधिकात्मबोधेन्द्रसरस्वती
 वृद्धाचलप्रभविश्वमर्खांद्रस् नुः
 विश्वेश्वरः परशिवार्यपदं ग्रपन्नः ।
 आसेतुशीतिगिरि कलिपतज्जयात्रः
 आद्यात् स शङ्करगुरोः अतिहृष्य आसीत् ॥ ६ ॥
 विश्वाधिकस्यधिष्ठित्वत एनमाहुः
 विश्वाधिकेन्द्रमनधाः नवशङ्करश्व ।

श्रीरुद्रभाष्यमुखभूरितरप्रवन्ध-

सन्धानकौशलममुष्य किमप्यमेयम् ॥ ७ ॥

द्वापञ्चाशतमुद्दहन् गुरुहुरं अव्दानवाच्यां दिगि

प्रस्थाने गरुडापगातटभुवि प्रापत् पदं शाश्वतम् ।

बोधेन्द्रार्यविसृष्टविष्टरधुरो विशाधिकेन्द्रस्तुला-

कुण्णाष्टम्यहनीश्वरे हृदि दधत्सोमार्घचूडामणिम् ॥ ८ ॥

अयं च श्रीनवशाङ्कराभिधानः चिराय त्रिदशात्टिनीरोधसि
वसन् वशीकृतसकलविद्वन्मण्डलः प्रस्थितो दक्षिणां दिशं अधिगहृ-
नदीतीरं आत्मभूयं गतः समर्प्य धुरं अन्तेवसते श्रीभगवन्नामबोधेन्द्रा-
येति वेदितव्यम् ॥

पुण्यस्त्रोकः—५८

आचार्यः—५९

श्रीभगवन्नामबोधेन्द्राः

श्रीविशाधिकदेशिकेन्द्रवचसा प्राप्तो दिशं दक्षिणां

प्राचीनां वृथिरोधसि प्रतिजगन्नाथं प्रपन्नो गृहान् ।

श्रीलक्ष्मीधरशर्मणोऽस्य तनुज्ञात् म्लेच्छीकृतां योषितं

कुर्याणात् द्विजसंगतां स नियमात् अध्यैष्ट भक्तेः क्रमान् ॥ ९ ॥

श्रीकाञ्चीमनुविद्य देशिकयदं संमण्ड्य तत्वोज्ज्वलैः

ग्रन्थैर्भक्तिपथं विधाय विशदं विश्वस्य मुक्त्यै कलौ ।

मूकस्यापि शिशोर्महाप्रवचनप्रावीष्यदायी मुनिः

बोधेन्द्रो जयतात् स भक्तज्ञनताकछोलिनीरथिः ॥ १० ॥

श्रीमन्मण्डननाम्नि काञ्चिनगरीखेटे कृतावासतः
 काण्वात् केशवपाण्डुरङ्गविवृधात् जातोऽभिजाताकृतिः ।
 भक्तः श्रीपुरुषोत्तमः श्रितवतां भक्त्यध्वदर्शी महान्
 अध्यास्तासनमादिशङ्करगुरोरार्यात्मवोधाङ्गया ॥ ११ ॥

आचार्यत्वमुद्देश साधु स चतुष्पञ्चाशदद्वं मठे
 पीठे कामदशः स्थितः प्रवचनैः अद्वैतमुद्योतयन् ।
 अविग्लौरसनन्दसम्मितशके(1614) श्रीशालिवाहाह्वये
 सिद्धिं प्रापदपारधैर्येजलधिः स्वस्यैव धाम्न्यद्वये ॥ १२ ॥

प्रजोत्पत्तिप्राणिष्ठपदपूर्णिमायामुपार्जुनम् ।
 भगवन्नामवोधेन्द्रो वोधसाम्राज्यमीयिवान् ॥ १३ ॥

योगीन्द्रापरर्यायाः इमे श्रीभगवन्नामवोधेन्द्राः प्रतिरामेश्वरं
 प्रस्थाय प्रतिनिवर्तने प्रतिमध्यार्जुनमनुगोविन्दपुरं आपुरैश्वरं पदं इति
 विश्वप्रकाशः ॥

पुण्यश्लोकः—५०.

आचार्यः—६०

अद्वयात्मप्रकाशैन्द्राः

अथ वसिष्ठनदीतटसंभवः परशुराममुनः श्रुतिपण्डितः ।
 अचकलद्वगुरुराजधुरां गुरोर्वचनतो रचयन्परितोऽटनम् ॥ १४ ॥
 आत्मप्रकाशैन्द्रसमाख्याऽसावाचार्यकं द्वादशवर्षमार्घ्यत ।
 गोविन्दनामा नियमी स्वभानुचेत्रद्वितीयानिशि सिद्धिमापत ॥

अयमेव अधिसहजिराजपुरं चिरं विहरन् गोविन्दजगद्गुरुरिति
 श्रीधरवेकटेश्वरार्यादिभिरभिजातशिरोमणिभिरपि उपक्षोकितः अधिप्रबन्धं
 अत्रैव सिद्धिमापदिति भद्रम् ॥ पुण्यश्लोकः—६०.

इति श्रीमत्परमहंसपरिद्वाजकाचार्यवर्य श्रीगोविन्दात्म-
 प्रकाशेन्द्रश्रीचरणचरणक्षमलनियेवणावाप्तभुवनगुरुपद-
 श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधीश्वरश्रीकुशस्थली-
 श्रीमहादेवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणशिष्य-
 श्रीमदात्मबोधेन्द्रविनिर्मितं पुण्यश्लोक-
 मञ्जरीपरिग्रिष्टं ममाप्तम् ॥
 इति शिवम् ॥

॥ अथ पुण्यश्लोकमञ्जरीपरिशिष्टम् ॥

पोलकग्रामाभिजन-शास्त्ररत्नाकर-श्रीरामशास्त्रप्रणीतः
द्वितीयविभागः

आचार्यः—६१

श्रीमहादेवेन्द्राः

महादेवेन्द्राख्यो गुरुवर इहाचार्यपदवीं
समाश्वत्वारिंशत् द्विशरदधिकाः विश्रदतुलाम् ।
महायोगी साक्षात्कृतपरमहाः क्रोधनसमे
तथा ज्येष्ठे शुक्ले नवमसुतिथौ सिद्धिमभजत् ॥ १ ॥

अस्याचार्यस्य काल एव स्थितेन आत्मबोधेन श्रीसदाशिवब्रह्मकृत-
श्रीगुरुव्रतमालिकायाः सुषमाख्या व्याख्याकारि । एतत्समय एव च
श्रीकाञ्जीनगरीतः श्रीजगद्गुरुमठः प्रस्थितः । अस्य चाचार्यस्य सिद्धिस्थलं
तिरुवोत्तियूर् इति प्रसिद्धं पुण्यस्थलं मढनगरस्योत्तरदिशि विद्यमानम् ॥
शालिवाहनशकाद्वाः—१६६४.

पुण्यश्लोकः—६१.

आचार्यः—६२

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्राः

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रः सप्तत्रिंशत्समाः स्थितः पीठे ।
शुभकृति पुण्ये कृष्णद्वितीयतिथ्यामियाय कैवल्यम् ॥ २ ॥

अस्याचार्यस्य समय एव श्रीमठः श्रीकुंभशोणनगरं अयासीत् ।
 अस्य च सिद्धिः कुंभशोण एव । अनेनैवाचार्येण श्रीजयदेवकृतगीत-
 गोविन्दमहाकाव्यच्छायया श्रीशिवाष्टपदी प्रणीता ॥
 शालिवाहनशकाब्दाः—१७०५. पुण्यश्लोकः—६२.

आचार्यः—६३

महादेवेन्द्रः

महादेवेन्द्रगुरुराद् एकत्रिशत् समाः स्थितः ।
 श्रीमुखापाठमात्रशुक्लदादश्यां सिद्धिमास्थितः ॥ ३ ॥

अस्य च सिद्धिस्थलं कुंभशोणनगरम् ।
 शालिवाहनशकाब्दाः—१७३६. पुण्यश्लोकः—६३

आचार्यः—६४

चन्द्रशेखरेन्द्राः

श्रीचन्द्रशेखरगुरुः त्रितचन्द्रमौलिः
 त्रिशत्समा अपिच सम वमन् हि पीठे ।
 साधारणे शरदि कार्तिककृष्णपक्ष-
 स्यादे तिथावुपगतः स्थिरमात्मधाम ॥ ४ ॥

अस्याचार्यस्य पूर्वाश्रमनाम वेङ्कटसुब्रह्मण्डीक्षित इति । तज्जापुरे
 राज्यशासितुः नायकवंशजस्य शेष्वर्णनायकस्य मन्त्रस्थानमूढवतः
 अथ्यन् इत्युपपदाङ्कितपूर्तादिवहुविभवर्मजातकर्तुः सुप्रसिद्धस्य गोविन्द-
 दीक्षितस्य वंशोद्भवः । अयमाचार्यः मन्त्रशाले अतीव निपुणः । अस्यैवा-
 चार्यस्य समये जम्बुकेश्वरक्षेत्रे अस्तिलाण्डेश्वरीदेव्याः श्रीचक्रमयताटङ्क-

युगलस्य जीर्णोद्धारः, श्रीकाञ्च्यां श्रीकामाक्षीदेव्या आउये श्रीचक्रजीर्णो-
द्धारक्ष कृतः । अस्याचार्यस्य तज्जापुरविजययात्रासमये तत्कालस्थित-
तज्जापुराधिपतिना अयमाचार्यः सभक्षित्रद्वं कनकाभिषिक्तः ॥
शालिवाहनशकाब्दाः—१७७३. पुण्यश्लोकः—६४.

आचार्यः—६५

महादेवेन्द्राः

पीठे महादेवेन्द्राख्यः विंशत्रव भमाः स्थितः ।
विगेधिकालगुनामायां गुरुः कवलयमास्थितः ॥

अस्याचार्यस्य पूर्वाश्रमनाम महालिङ्गमिति । अस्य जननी
जनकक्षे लक्ष्मी शेषाद्वितिनि प्रथितौ । अस्य सिद्धिस्थलं इलंयान्तहुडीति
प्रसिद्धो ग्रामः ॥

शालिवाहनशकाब्दाः—१८१३.

पुण्यश्लोकः—६५

आचार्यः—६६

चन्द्रशेखरेन्द्राः

श्रीचन्द्रशेखरगुरुः समासमपदश मिथितः ।
पराभवे माघकृष्णाष्टम्यां धाम निजं यर्यां ॥

अस्याचार्यस्य पूर्वाश्रमनाम स्वामिनाथ इति । जननी जनकक्ष
महालाभिका भीतागमदार्ढीति प्रथितौ । अस्य सिद्धिस्थलं कल्यैप्रामः ॥
शालिवाहनशकाब्दाः—१८३०. पुण्यश्लोकः—६६

आचार्यः—६७

महादेवन्द्राः

गुरुर्महादेवेन्द्रागत्यः पीठस्थः सिद्धिमाययौ ।

पराभवे फालगुने तु शुक्लायां प्रतिपत्तिर्थौ ॥

अस्याचार्यस्य पूर्वश्रमनाम लक्ष्मीनारायण इति । अस्य जनकः
नरसिंहशाखीति प्रथितः । अयमाचार्यः सम्यक् ऋग्वेदे अर्धार्ता । अस्य
च सिद्धिस्थलं कल्वैग्रामः ॥

शालिवाहनशकावदाः—१८३०.

पुण्यश्लोकः—६७

पुण्यश्लोकमंजरीपरिशिष्टे द्वितीय-

विभागस्समाप्तः ॥

॥ शिवमस्तु ॥

श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ जगदुरुपरंपरास्तवः ॥

श्री सुदर्शनमहादेवेन्द्रसरस्वतीप्रणीतः ॥

ओं-नारायणं पद्मभुवं वसिष्ठं
शक्तिं च तत्पुत्रपराशरं च ।

व्यासं शुक्रं गौडपदं महान्तं
गोविन्दयोगीन्द्रमथास्य शिष्यम् ॥ १ ॥

श्रीशङ्कराचार्यमथास्य पद्म-
पादं च हस्तामलकं च शिष्यम् ।

ते तोटके वार्तिककागमन्यान्
अम्बदुरुन् सन्ततमानतोऽमि ॥ २ ॥

ओं-नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यामंप्रदायकर्तृभ्यो वंशर्थिभ्यो नमो
महद्भ्यो नमो गुरुभ्यः ॥

ओं-सर्वोपलब्धवरहितः प्रज्ञानवनः प्रत्यगथो ब्रह्मवाहमस्मि ॥

ओं-सदाशिवसमारंभां शङ्कराचार्यमध्यमाम् ।
अम्बदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरंपराम् ॥ ३ ॥

१. ओं-सर्वतन्त्रम् वतन्त्राय सदात्माद्वैतवेदिने ।

श्रीमते शङ्करार्यय वेदान्तगुरवे नमः ॥ ४ ॥

अविप्लुतब्रह्मचर्यान् अन्वितेन्द्रसगम्यतीन् ।

आत्मिद्यावारपथानद्वैताचार्यसंकथान् ॥ ५ ॥

आमेनुहिमवन्हैलं सदाचारप्रवर्तकान् ।

जगद्गुरुं स्तुमः काञ्चीशारदामठसंत्रयान् ॥ ६ ॥

२. पवित्रितेतगद्वैतमठर्पीटीशिगेभुवे ।

श्रीकाश्मीशारदापीटगुरवे भवभीरवे ॥ ७ ॥

यातिंकादिव्यविद्याकर्त्रे ब्रह्मावतारिणे ।

मुरेश्वरगच्छार्यनाम्ने योगीन्द्राय नमोनमः ॥८॥

३. अपोऽश्वनेव जैनान्यः आप्रागज्योतिपमाच्छुनत् ।

शिशुमाचार्यवाग्वेणाग्रयरोधिमहोत्तम् ॥ ९ ॥

मंथेपशार्गिग्मुमप्रवन्धविवृताद्यम् ।

त्रयम्बक्यार्थं भाष्यशान्त्याचार्यकपण्डितम् ॥१०॥

मर्वत्तचन्द्रनामा च सर्वतो भुवि विश्रुतम् ।

मर्वजनदृग्ं चन्दे मर्वजमित्र भृगतम् ॥ ११ ॥

४. मेवाविनं भत्यवोधं व्याधृतविमतोच्चयम् ।

प्राच्यभाष्यत्रयव्याख्याप्रवीणं प्रसुमाश्रये ॥ १२ ॥

५. ज्ञानानन्दमुनीन्द्रायै ज्ञानोत्तमपरामिधम् ।
चन्द्रचूडपदासकं चन्द्रिकाकृतमाश्रये ॥ १३ ॥
६. शुद्धानन्दमुनीन्द्राणां विद्वार्हतमतत्विपाम् ।
आनन्दज्ञानसेव्यानां आलंबे चरणांविजम् ॥ १४ ॥
७. सर्वशाङ्करभाष्यांघभाष्यकर्त्तरिमद्वयम् ।
सर्ववार्तिकसद्वित्तिकृतं श्रीशैलगं भजे ॥ १५ ॥
८. कैवल्यानन्दयोगीन्द्रान् कैवलं राजयोगिनः ।
कैवल्यमात्रनिरतान् कलयेम जगद्गुरुन् ॥ १६ ॥
९. श्रीकृष्णशङ्करार्थाणां मर्यादातीततेजसाम् ।
पण्मताचार्यकजुरां अह्मिद्विमहं श्रये ॥ १७ ॥
१०. महिष्टाय नमस्तस्मै महादेवाय योगिने ।
सुरेशगपराल्याय गुरवे दोषभीरवे ॥ १८ ॥
११. स्तुमस्पदा शिवानन्दचिद्वनेन्द्रसरस्वतीन् ।
कामाक्षीचन्द्रमौल्यचक्रिलैकलसन्मर्तीन् ॥ १९ ॥
१२. सार्वभौमामिधमहाव्रतचर्यापरायणान् ।
वन्दे जगद्गुरुश्वन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीन् ॥ २० ॥
१३. समा द्वात्रिंशदत्युग्रकाष्ठमौनसमाश्रयान् ।
जितमृत्यून् महालिङ्गभूतान् सच्चिदनान् नुमः ॥ २१ ॥

14. महाभैरवदुस्तन्त्रदुर्दिन्तभ्यान्तभास्करान् ।
विद्याधनान्नमस्यामि सर्वविद्याविचक्षणान् ॥ २२ ॥
15. आचार्यपदपाथोजपरिचर्यापरायणम् ।
गङ्गाधरं नमस्यामस्सदा गङ्गाधरार्चकम् ॥ २३ ॥
16. जगज्जयिमुमौरा एजरदृष्टिमदापहान् ।
शकसिल्हक दर्पध्नार्णीहीमहि महायतीन् ॥ २४ ॥
17. चतुस्समुद्रीक्रोडस्यवणथिमविचारकान् ।
श्रितविप्रव्रजस्कन्धसुवर्णान्दोलिकाचरान् ॥ २५ ॥
- प्रत्यहं ब्रह्मसाहस्रसन्तर्पणशृतव्रतान् ।
सदाशिवसमाहानान् स्मरानस्मद्गुरुन् सदा ॥ २६ ॥
18. मायालोकायतीभूतबृहस्पतिमदापहान् ।
वन्दे सुरेन्द्रवन्द्यांग्रीन् श्रीमुरेन्द्रसरस्वतीः ॥ २७ ॥
19. श्रीविद्याकरुणालब्धव्रह्मविद्याहृतामयान् ।
वन्दे वशंवदप्राणान् मुनीन् विद्याधनान् मुहुः ॥ २८ ॥
20. विद्याधनकृपालब्धसर्ववेदान्तविस्तरम् ।
कौतसुतोत्पातकेतुं निश्चङ्कं नौमि शङ्करम् ॥ २९ ॥
21. चन्द्रचूडपदध्यानप्राप्तानन्दमहोदधीन् ।
यतीन्द्रांश्चन्द्रचूडेन्द्रान् स्मरामि मनसा सदा ॥ ३० ॥
22. नमामि परिपूर्णश्रीवोधान् ग्रावामिलापकान् ।
यदीक्षणात्पलायन्त ग्राणिनामामयाधयः ॥ ३१ ॥

23. सचित्सुखान् प्रपदेऽहं सुखमासगुहास्थितीन् ।
 24. चित्सुखाचार्यमीडेऽहं सत्सुखं कोङ्गाश्रयम् ॥ ३२ ॥
 25. भजे श्रीसचिदानन्दधनेन्द्रान् रससाधनात् ।
 लिङ्गात्मना परिणतान् प्रभासे योगसंश्रिते ॥ ३३ ॥
- भगवत्पादपादाब्जामकिनिर्धिकमानसान् ।
 26-27-28. प्रज्ञाधनं चिदिलासं महादेवं च मैथिलम् ॥ ३४ ॥
 29-30. पूर्णबोधं च बोधं च भक्तियोगप्रवर्तकम् ।
 31. ब्रह्मानन्दधनेन्द्रं च नमामि नियतात्मनः ॥ ३५ ॥
 32. चिदानन्दधनेन्द्राणां लंबिकायोगसेविनाय् ।
 जीर्णपर्णाशिनां पादी प्रपदे मनसा सदा ॥ ३६ ॥
 33. सचिदानन्दनामानं शिवार्चनपगायणम् ।
 भावापञ्चदशीप्राङ्म् भावयामि सदा मुदा ॥ ३७ ॥
 34. भूप्रदश्मिकर्मकसकं श्रीचन्द्रशेखरम् ।
 त्रातदायाविसन्दग्धकिशोरकमुपास्महे ॥ ३८ ॥
 35. चित्सुखेन्द्रं सुखेनैव क्रान्तसद्यगुहागृहम् ।
 कामरूपचरं नानारूपवन्तमुपास्महे ॥ ३९ ॥
 36. निर्दोषसंयमधरान् चित्सुखानन्दतापसान् ।
 37. विद्याधनेन्द्रान् श्रीविद्यावशीकृतजनान् स्तुमः ॥ ४० ॥
 38. शङ्करेन्द्रयतीन्द्राणां पादुके ब्रह्मसंभृते ।
 नमामि शिरसा याभ्यां त्रीन् लोकान् व्यचरन्मुनिः ॥

३९-४०. मचिद्विलासयोगीन्द्रं महादेवेन्द्रमुज्जलम् ।

४१. गङ्गाधरेन्द्रमध्येतान् नौमि वादिशिरोमणीन् ॥ ४२ ॥

42-43. ब्रह्मानन्दघनेन्द्राख्यांस्तथा ५५ नन्दघनानपि ।

४४. पूर्णवोथमहर्षीश्च ब्रह्मनिष्ठानुपास्महे ॥ ४३ ॥

४५. वृत्त्याऽऽजगर्या श्रीशिलगुहागृहकृतस्थितीन् ।

श्रीमत्परग्यिवाभिरुद्धान् सर्वातीतान् श्रये हृषा ॥४४॥

46. अन्योन्यसदान्योन्यौ वोधश्रीचन्द्रशेखरौ ।

४७. प्रणवोपासनासक्तमानसौ मनसा श्रवे ॥ ४५ ॥

48. मन्त्रिलिङ्गार्चनानन्दविस्मृताशेषपृथक्तये ।

चिदंबरगदस्यान्तर्लीनिदेहाय योगिने ॥ ४६ ॥

अद्वैतानन्दमात्राज्यविद्वताशेषपाप्मने ।

अँडेनानन्दवोधाय नमो व्रद्ध समीयुपे ॥ ४७ ॥

49. श्रये मढादेवचन्द्रयोखरेल्दमहामूर्ती ।

५०. महात्रतमारव्यकोटिहोमान्तगमिनौ ॥ ४८ ॥

५१. विद्यातीर्थसमाहानान् श्रीविद्यानाथयोगिनः ।

विद्यया शङ्खरप्रस्त्व्यान् विद्यारण्यगुरुन् भजे ॥४७॥

⁽¹⁾ सचिद्वनेन्द्रानदैतव्रह्मानन्दमुनीनपि । ⁽²⁾

(3) सान्द्रानन्दयतीन्द्रांश् तथाप्यद्वैतशेवधीन् ॥ ५० ॥

महादेवशिवादैतसुखानन्दयतीथरौ ।
 मनसा भावये नित्यं महासंयमधारिणौ ॥ ५१ ॥

वीक्षणात् सर्वभूतानां विपव्याधिनिर्वहणम् ।
 शिवयोगीश्वरं साक्षात् चिन्तयामि सदा मुदा ॥ ५२ ॥

प्रत्यग्ज्योतिःप्रकाशेन्द्रान् प्रत्यग्ज्योतिरुपासिनः ।
 न्यक्कुताशेषदुस्तर्ककाकिश्यान् सततं स्तुमः ॥ ५३ ॥

५२. शङ्करानन्दयोगीन्द्रपदपंकजयोर्युगम् ।
 बुक्खूपशिरोरत्नं स्मरामि सततं हृदा ॥ ५४ ॥
५३. श्रीपूर्णनन्दमौनीन्द्रं नेपालनृपदेशिकम् ।
 अव्याहतस्वसंचारं संश्रयामि जगद्गुरुम् ॥ ५५ ॥

५४. महादेवश्च तच्छिष्यश्चन्द्रशेषरयोग्यपि ।
 ५५. स्तां मे हृदि सदा धीरावदैतमतदेशिकाँ ॥ ५६ ॥
५६. प्रवीरसेतुभूपालसेविताइत्रिमरोहहान् ।
 भजे सदाशिवेन्द्रश्रीबोधेश्वरगुरुन् सदा ॥ ५७ ॥
५७. सदाशिवश्रीब्रह्मेन्द्रधृतस्वपदपादुकान् ।
 धीरान् परशिवेन्द्रार्थार्थान् ध्यायामि सततं हृदि ॥ ५८ ॥
५८. आत्मबोधयतीन्द्राणामाशीताचलचारिणाम् ।
 अन्यश्रीशङ्कराचार्यधीरुतामहूत्रिमाश्रये ॥ ५९ ॥

59. भगवन्नामसाग्राज्यलक्ष्मीर्वम्बविग्रहान् ।
 श्रीमद्भारतेन्द्रयोगीन्द्रदेशिकंलद्वानुपास्महे ॥ ६० ॥
60. अद्वैतात्मप्रकाशाय सर्वशास्त्रार्थवेदिने ।
 विधृतसर्वभेदाय नमो विश्वातिशायिने ॥ ६१ ॥
61. आसप्तमाञ्जीर्णपर्णजलवातारुणांशुभिः ।
 कृतस्यप्राणयात्राय महादेवाय सन्नतिः ॥ ६२ ॥
62. चोलकेरलचेरैहृष्ट्यकर्णटिकोङ्कणान् ।
 महाराष्ट्रान्त्रसौराष्ट्रमगधार्दीश्व भृष्टजः ॥ ६३ ॥
- शिष्यानासेतुशीतादि शासने पुण्यकर्मणे ।
 श्रीचन्द्रशेखरेन्द्राय जगतो गुरवे नमः ॥ ६४ ॥
63. निष्पापवृत्तये नित्यनिधृतभवकल्पये ।
 महादेवाय सततं नमोऽस्तु नतरक्षिणे ॥ ६५ ॥
64. श्रीविद्योपासनादाळ्डवशीकृतचराचरगन् ।
 श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रार्यान् शङ्कग्रतिमान्नुमः ॥ ६६ ॥
- श्रीकाञ्जिग्रामीठमंथितानामिमां क्रमान् ।
 स्तुतिं जगद्गुरुणां यः पठेत् स गुरुभाग्भवेत् ॥ ६७ ॥
- इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीमच्छङ्करभगवत्पाद श्रीमबगद्गुरु-
 श्रीकामकोटि (65) पीठाधिप श्रीसुदर्शनेन्द्रापरपर्याय-
 श्रीमहादेवेन्द्रसरस्वतीकृती श्रीकाञ्जीशारदामठ-
 जगद्गुरुपरंपरास्तोत्रं संपूर्णम् ॥
-

65-66. कामकोटिपीठाधिपयोः स्तुतिरूपं श्लोकत्रयं

66-पीठाधिपतीनां शिष्येण प्रणीतं यथा—

65. कलानन्दपरब्रह्मानन्दानुभवतुन्दिलान् ।

महादेवेन्द्रयमिनः सततं संश्रये हृदा ॥ १ ॥

प्रतिदिनविहितश्रीचन्द्रमौलीश्वराचार्च-

प्रसितसकलदेहः प्रौढपुण्यानुभावः ।

मनसि सततमास्तां श्रीमहादेवनामा

मम गुरुरितकाञ्चीशारदापीठसीमा ॥ २ ॥

66. अतिवाल्यविघृतसंयमविमलमनस्सेवितेशचरणयुगान् ।

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रान् सांप्रतमाचार्यशेखरगान् प्रणुमः ॥

67. लक्ष्मीनारायण इति पूर्वाश्रमनामभूषितं शान्तम् ।

ऋग्वेदे सम्यगधांतिनं महादेवमाश्रयामि गुरुम् ॥

॥ शिष्यमस्तु ॥

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ जगद्गुरुपरंपरानाममाला ॥

गुरुत्रिद्वा गुरुविष्णुर्गुरुदेवो महेश्वरः ।
गुरुस्साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ? ॥
गुरवे सर्वलोकानां भिषजे भवरोगिणाम् ।
निधये सर्वविद्यानां दक्षिणामूर्तये नमः ॥ २ ॥
विष्णुविष्णिवसिष्ठश शक्तिः प्राज्ञपराशरः ।
व्यासश्शुक्रो गौडपदः श्रीगोविन्दयतीश्वरः ॥ ३ ॥
श्रीशङ्कराचार्यवर्यथाद्वैतगुरवः स्मृताः ।
कार्या नमस्ताऽचार्यांगां पूर्वेषां प्रथमं बुधैः ॥ ४ ॥

(1) श्रीशङ्कराचार्यशिष्याश्वत्वारस्समुदीरिताः ।
सुरेश्वरः पद्मपादो हस्तामलकतोटकौ ॥ ५ ॥

(2) सुरेश्वराचार्ययतीन्द्रशिष्यनामावलीमत्र लिखामि भत्त्या ।
यत्कीर्तनाद्यान्त्यचिरेण दोषाः शरीरिणां जन्ममहस्यजुषाः ॥
सेन्द्रा सरस्वतीत्याख्या नामनामन्ते निवेद्यते ।
श्रीशङ्करा [सुरेश्वरा] चार्यवर्यसंप्रदायानुयायिनाम् ॥ ७ ॥

(3) (4) (5)
सर्वज्ञस्सत्यवोधश्च ज्ञानोत्तममुनीश्वरः ।
(6) (7) (8)
शुद्धानन्दस्तथाऽनन्दज्ञानकेवल्ययोगिनौ ॥ ८ ॥

(9) श्रीकृपाशङ्करार्यथ महेश्वरसुरेश्वरः । (10)

(11) (12) (13)
श्रीचिदनन्दचृदयतिसचिदनोऽपिच ॥ ९ ॥

(14) विद्याधनयतिश्रेष्ठो गङ्गाधरमहायती ।

(17) (18) (19)
सदायिवसुरेन्द्रौ च विद्यावनयतीश्वरः ॥ १० ॥

(20) (21) (22)
श्रीयश्वरश्वन्दचृडः श्रीपरि(री)पूर्णवोधकः ।

(23) (24) (25)
सच्चित्सुखधित्सुखथ सचिदानन्दसद्वनः ॥ ११ ॥

(26) (27) (28)
प्रज्ञाधनविद्विलामः श्रीमहादेव एव च ।

(29) (30) (31)
पूर्णवोषश्च वोषेन्द्रः व्रद्धानन्दघनोऽपि च ॥ १२ ॥

(32) (33) (34)
चिदानन्दधनस्तु चिदानन्दधन्दयेष्वरः ।

(35) (36) (37) (38)
चित्सुखश्रित्सुखानन्दो विद्याधनसुशङ्करौ ॥ १३ ॥

⁽³⁹⁾ सच्चिदिलाभोऽपि ⁽⁴⁰⁾ महादेवगङ्गाधरावपि । ⁽⁴¹⁾

(42) (43) त्रिव्वानन्दघनानन्दघनो मस्करिणां वर्गे ॥ १४ ॥

(44) पर्णवोधः परिवो वोधः श्रीचन्द्रयोखरः ।

(48) (49)
अद्वितीनन्दबोधश्च महादेवश्च मस्करी ॥ १५ ॥

(50) चन्द्रशेषरयोगीन्द्रो विद्यानाथयतिर्महान् ।
(51)

(1) सचिद्विनः पराद्वैतव्रद्धानन्दयतीश्वरः ॥ १६ ॥
(2)

(3) सान्द्रानन्दयतीन्द्रश्च पश्चाद्वैतशेषवधिः ।
(4)

(5) महादेवशिवाद्वैतसुखानन्दयतीश्वरौ ॥ १७ ॥
(6)

(7) शिवयोगी तथा प्राणैः प्रत्यग्ज्योतिःप्रकाशकः ।
(8)
इमे श्लष्ट स्मृताशिष्यप्याः श्रीविद्यातीर्थयोगिनः ॥ १८ ॥

(52) शङ्करानन्दयोगीन्द्रः पूर्णनन्दस्तथैव च ।
(53)

(54) महादेवश्च तच्छिष्प्यश्वन्दशेषर एव च ॥ १९ ॥
(55)

(56) योगीः परशिवेन्द्रार्थः आत्मबोधस्ततः परम् ।
(57)
(58)

(59) योगी चात्मप्रकाशश्च महादेवस्तथैव च ॥ २० ॥
(60)
(61)

(62) चन्द्रशेषरयोगी च महादेवयतीश्वरः ।
(63)

(64) श्रीचन्द्रशेषस्तथेति नामान्युक्तान्यनुक्रमात् ॥ २१ ॥

जगद्गुरुणां पूर्वपां नामान्येतान्यनुक्रमात् ।

यः पठेत् ज्ञानवैराग्ययोगान्मुक्तिं स विदति ॥ २२ ॥

(65) (66) (67)
 [महादेवश्चन्द्रशेखरे महादेव इत्यपि ।
 चतुष्पृष्ठयुतराचार्यत्रिकनामान्यनुक्रमात् ॥] २३ ॥

इति श्रीपरमहंसपरिवाजकाचार्य श्रीमद्भृहरभगवन्पाद श्रीमन्नगद्गुरु-
 श्रीकामकोटि (65) पीठाधिप श्रीसुदर्शनेन्द्रापरपर्याय-
 श्रीमहादेवेन्द्रसरस्वतीकृतौ श्रीकाञ्जीशारदामठ-
 जगद्गुरुपरंपरानाममाला संगृणा ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्रीमच्छंकरभगवपूज्यपादविरचितः ॥

॥ मठाम्नायसेतुः ॥

—••—

इदं परं पदं साक्षात् परिव्राजकमन्तते: ।
अस्मिस्तिष्ठन्ति ये पीटे कामकोटिसमाहृये ॥ १ ॥

शारदापीठ(मठ)नामा तु प्रसिद्धे जगतीतले ।
ते सर्वदेशसञ्चारे संभवन्त्वकुतोभयाः ॥ २ ॥

एपामाङ्गा न चोलुडध्या यदिदं मे परं पदम् ।
मन्नामैव भविष्यन्ति मत्पीटे मत्समाश्रयाः ॥ ३ ॥

ब्रह्मचर्याद्वि संन्यस्ताः नेष्यन्तेऽन्ये मदाश्रये ।
देशानामपि सर्वेषामेषामाचार्यकं स्मृतम् ॥ ४ ॥

यस्त्वद्वैतमते स्थित्वा शारदापीठ(मठ) निन्दकः ।
स याति नगकं धोरं यावदाभूतसंपुष्टम् ॥ ५ ॥

अथाऽम्नायांश्चतुर्णांश्च मठानां शिष्ययोगिनाम् ।
सविस्तरं विवेकाय वक्ष्ये वः शृणुत द्विजाः ॥ ६ ॥

पश्चिमाम्नायः

प्रथमः पश्चिमाम्नायः कालिकामठ उच्यते ।
कीटवारसंप्रदायः तस्य तीर्थाश्रमां पदं ॥ ७ ॥

क्षेत्रञ्च द्वारक्या नाम देवस्मिदेश्वरः स्मृतः ।
 भद्रकाली तु देवी स्यादाचार्योऽस्य सुरेश्वरः ॥ ८ ॥
 गोमती तीर्थमलं ब्रह्मचारी स्वरूपकः ।
 सामवेदस्य वक्ता च तत्र धर्मं समाचरेत् ॥ ९ ॥

उन्नराम्नायः

द्वितीयस्तूत्तराम्नायः ज्योतिष्मान्हि मठो भवेत् ।
 आनन्दवारो विज्ञेयस्मग्रदायोऽस्य सिद्धिकृत् ॥ १० ॥
 पदानि तस्य ख्यातानि गिरिपर्वतसागराः ।
 बद्रीशाश्रमः क्षेत्रं देवो बद्रिकेश्वरः ॥ ११ ॥
 देवी (पुन्ना) पूर्णगिरी ह्येया आचार्यस्तोटकस्स्मृतः ।
 तीर्थन्त्वलक्षणन्दार्थं आनन्दो ब्रह्मचार्यभृत् ॥ १२ ॥
 तस्य वेदो अथर्वाल्यः तत्र धर्मं समाचरेत् ।

पूर्वाम्नायः

तृतीयः पूर्वदिग्भागे गोवर्धनमठस्स्मृतः ॥ १३ ॥
 भोगवारस्मग्रदायो वनारण्यपदे स्मृते ।
 देवताऽस्य जगन्नाथः क्षेत्रञ्च पुरुषोत्तमम् ॥ १४ ॥
 देवी च विमला तस्मिन्नाचार्यः पद्मादकः ।
 तीर्थं महोदधिः प्रोक्तं ब्रह्मचारी प्रकाशकः ॥ १५ ॥
 शुक्लं यजुस्तस्य वेदः तत्र धर्मं समाचरेत् ।

दक्षिणाम्नायः

तुरीयो दक्षिणाम्नायः शृङ्गेरी श्रीमठो भवेत् ॥ १६ ॥

भूस्तिवागद्वयस्तस्य मम्प्रदायस्मुशोभनः ।
 सगम्यती भागती च पुरीन्येतन्पदव्रयम् ॥ १७ ॥
 वरगहो देवता तत्र रामक्षेवमुदाहतम् ।
 शारदा तस्य देवी स्यान्वर्यकामफलप्रदा ॥ १८ ॥
 पृथ्वीयवारव्य आचार्यः तुङ्गभद्रेति तीर्थकम् ।
 चैतन्याख्यो ब्रह्मचारी कुण्डेन यजुगा युतः ॥ १९ ॥
 उक्ताश्वत्वार आग्नायाः यतीनां हि पृथक् पृथक् ।
 ते सर्वे मत्पदाचार्यनियोगेन यथाविधि ॥ २० ॥
 प्रयोक्तव्यास्त्वधर्मेषु शासनीयास्ततोऽन्यथा ।
 कुर्वन्त एव सततमटनं धरणीतले ॥ २१ ॥
 विरुद्धाचारसम्प्राप्तां मन्यदस्थतमाङ्गया ।
 लोकासंशीलयन्त्वेते स्वधर्मप्रतिगोथतः ॥ २२ ॥
 सिन्धुमौरीरसौराष्ट्रमहाराष्ट्रास्तथाऽन्तराः ।
 देशाः पश्चिमदिक्ष्या ये कालिकापीठशासने ॥ २३ ॥
 कुरुकाऽमीरकाम्भोजपाञ्चाला गौडकोसलाः ।
 ज्योतिर्मठवशा देशा उदीच्यां दिशि संस्थिताः ॥ २४ ॥
 अङ्गवङ्गकलिङ्गाश्च मगधोत्कल्पवर्णाः ।
 गोवर्धनमठाशीनाः देशाः ग्रान्त्यां व्यवस्थिताः ॥ २५ ॥
 आनन्दाङ्गलाटकण्ठिकोङ्कणाष्टङ्कणा अपि ।
 शृङ्गर्घीना देशास्ते संविताः दक्षिणापथम् ॥ २६ ॥

मर्यादैपा सुविज्ञेया शिष्यपीठविधानभृत् ।
 तान्सर्वान् शासयन्त्वेते आचार्या मत्पदे स्थिताः ॥ २७ ॥
 स्वस्यराष्ट्रप्रतिष्ठित्यै सञ्चारसुविधीयताम् ।
 तैरन्यतो न गम्येत मन्मद्यासमर्थतथराः ॥ २८ ॥
 वर्णश्रमसदाचाराः मामकैर्ये प्रमाधिताः ।
 रक्षणीयास्त एवैतेः स्ये स्ये भागे यथाविधि ॥ २९ ॥
 यतो विनष्टिर्महती धर्मस्यात्र प्रजायते ।
 मान्धं सन्त्याज्यमेवात्र दाक्ष्यमेव नमाश्रयेत् ॥ ३० ॥
 परस्परविभागे तु प्रवेशोऽन्यस्य नेष्यते ।
 परस्परेण कर्तव्या ह्याचार्याणां व्यवस्थितिः ॥ ३१ ॥
 मर्यादाया विनाशेन ब्रह्मेन् गोरवान्मठाः ।
 कलहव्यूहसम्पत्तिः अतस्तं परिवर्जयेत् ॥ ३२ ॥
 परित्राङ्गार्थमर्यादो मामकीनान्यथाविधि ।
 चतुष्पीठाधिकस्सत्तां विभ्रत्समूज्येत्सदा ॥ ३३ ॥
 शुचिर्जितेन्द्रियो वेदवेदाङ्गादिविशारदः ।
 ब्रह्मचर्याच्च संन्यस्तो योऽम्मदास्थानमामुयात् ॥ ३४ ॥
 उक्तलक्षणसम्पन्नस्याचेन्मन्त्यीठभाग्भवेत् ।
 अन्यथाऽरुद्धीष्ठोऽपि निग्रहाहौं मनीषिणाम् ॥ ३५ ॥
 मध्याम्नायः ।
 इदं काञ्चीपदं श्रीतं पुण्यं स्वर्यच्च मुक्तिदम् ।
 पीटीयं कामकोटी च तथा श्रेष्ठा तपोभुवाम् ॥ ३६ ॥

कामकोटी प्रतिनिधिः कामकोष्ठधरामणः ।
 आकल्पः कश्चिदाकल्पस्थायी स्थानं तमन्विनाम् ॥ ३७ ॥
 अधितिष्ठन्ति ये पीठमधुं संयमिपुङ्गवाः ।
 मन्त्रामैव हि ते रुयाता भविष्यन्ति महीतले ॥ ३८ ॥
 अधिका अचितास्मर्वेः संन्यस्ताः ब्रह्मचर्यतः ।
 न गर्हस्थ्यान्वान्यतो वा संन्यस्ता नान्यनामतः ॥ ३९ ॥
 एषां नाम तु विख्यातमिन्द्रपूर्वा सरस्वती ।
 मिथ्यावारस्मदादयः प्रज्ञानब्रह्मचरिभृत् ॥ ४० ॥
 एक एवाभिषेच्यस्सात् अन्ते लक्षणसम्मतः ।
 पीठेष्वन्येषु चाप्येवं उशन्ति न बहून्कचित् ॥ ४१ ॥
 अमर्तपीठं समारूढः परित्राहुक्तलक्षणः ।
 अहमेवेति विज्ञेयः यस्य देव इति श्रुतेः ॥ ४२ ॥
 गुथन्वनस्तमौत्सुक्यनिवृत्यै धर्मसेतत्वे ।
 देवराजोपचारगांश्च यथावत्तत्र कल्पयेत् ॥ ४३ ॥
 केवलं धर्ममुद्दिश्य विभवो वाद्यचेतसाम् ।
 विहितश्रोपकागय यद्वप्तनयं त्रजेत् ॥ ४४ ॥
 मुधन्वादा महाराजाः हालाद्याश्च महीश्वराः ।
 धर्मपारम्परीमेतां पालयन्तु निरन्तरम् ॥ ४५ ॥
 ब्रह्मस्तम्बोदरे भूत्वा यः पीठं दृप्येदमूम् ।
 असुर्यनेत्य लोकान् सः मञ्जत्यन्धे तमोभरे ॥ ४६ ॥

ब्रह्मक्षत्रादिजो भूत्वा भारतीपीठदृपकः ।
 परार्थ्याच्चयवते चान्ते पैशाचीं योनिमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥
 पीठमेनं तथाऽन्यांश्च शिष्याणां चतुरश्चुचीन् ।
 यो दूषयति दर्पेण नरस्स पतितो भवेत् ॥ ४८ ॥
 न स संब्यवहार्योऽस्मास्वग्रजन्ममु सर्वदः ।
 नास्तिकत्वेन निर्हार्यः वौद्धवत्कर्मभूमितः ॥ ४९ ॥
 आ सेतोग हिमाद्रेश सेव्याः मत्पीठसंव्रयाः ।
 तथा मच्छिष्यपीठीयाः नर्वेऽप्याचार्यभूमिताः ॥ ५० ॥
 शृङ्गरीमठ आचार्यो भारत्याख्यो बहृत्तमः ।
 कालिकामठ आचार्यः आश्रमाख्यस्तुनिर्मलः ॥ ५१ ॥
 ज्योतिर्मठस्य विदितः आचार्यः पर्वताभिथः ।
 गोवर्धनस्य विज्ञयोऽरण्यनामा विचक्षणः ॥ ५२ ॥
 कामकोटीमठे त्वस्मिन् गुरुरिन्द्रसगस्यती ।
 सर्वोत्तरसर्वसेव्यः सार्वभौमी जगद्गुरुः ॥ ५३ ॥
 अन्ये तु गुरुवः प्रोक्ताः जगद्गुरुर्यं परः ।
 नास्य शासनमुलुक्ष्य नियमी पीठभाग्भवेत् ॥ ५४ ॥
 स वर्णाश्रमधर्मश्च पुण्यभौमी विचारयेत् ।
 चतुर्षीठेषु शिष्याणां तदुद्दिष्टो गुरुर्भवेत् ॥ ५५ ॥
 निर्णयोऽसौ सुविज्ञेयः परपीठाधिकारिणाम् ।
 नात्र व्यत्यय आदेयः कदाच्चिदपि वैदिकः ॥ ५६ ॥

अन्ये मठास्तु चत्वारः आचार्यं मत्पदे स्थितम् ।
सम्प्रदायैश्चतुर्भिस्वैः समर्चन्तु यथाविधि ॥ ५७ ॥

स्वं स्वं देशं स्वमात्रामिः पालयन्तु प्रजार्चिताः ।
इतस्ततस्पञ्चरन्तः सततं धर्मदृदये ॥ ५८ ॥

चातुर्वर्णं यथायोगं वाङ्मनःकायकर्ममिः ।
गुरोः पीठं समर्चेत विमागानुकमेग वै ॥ ५९ ॥

धरामालक्ष्य राजानः प्रजाभ्यः करभागिनः ।
कृताधिकारा आचार्याः धर्मतत्त्वदेव हि ॥ ६० ॥

धर्मो मूलं मनुष्याणां स चाचार्यविलम्बनः ।
तस्मादाचार्यसुमणेः शासनं सर्वतोऽधिकम् ॥ ६१ ॥

“(आचार्याद्विष्ट)राजमिष्ठृतदण्डास्तु कृच्छा पापानि मानवाः ।
निर्मलास्त्वर्गमायान्ति सन्तसुकृतिनो यथा” ॥ ६२ ॥

“तानाचार्योपदेशो दण्डश्च पालयते” ।

“तस्माद्राजाचार्यविनिन्द्यावनिन्द्या” ॥ ६३ ॥

इत्येवं मनुरप्याऽहं गौतमोऽपि विशेषतः ।

विशिष्टशिष्टाचारोऽपि मूलादेव प्रसिद्धति ॥ ६४ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शासनं रक्ष्यतामिदम् ।

आचार्यस्य विशेषेण ह्यौदार्यभरभागिनः ॥ ६५ ॥

धर्मपद्तिरेषा हि जगतस्थितिहेतवे ।

सर्ववर्णात्रमाणां हि यथाशास्त्रं विधीयते ॥ ६६ ॥

कुते विश्वगुरुर्ब्रह्मा व्रेतायामृषिसत्तमः ।
 द्वापरे व्यास एव स्यात् कलावत्र भवाम्यहम् ॥ ६७ ॥
 अथ सन्त्युत्तराम्नायाः ते विज्ञानैकविग्रहाः ।
 ऊर्ध्वाम्नायाः

पञ्चमस्तुर्धं आम्नायाः सुमेरुर्मठ उच्यते ॥ ६८ ॥
 सम्प्रदायोऽस्य काशी स्यात् सत्यज्ञानाभिषेषे पदे ।
 कैलासः क्षेत्रमित्युक्तं देवताऽस्य निरञ्जनः ॥ ६९ ॥
 देवी माया तथाऽचार्य ईश्वरोऽस्य प्रकीर्तिंतः ।
 तीर्थं तु मानसं प्रोक्तं ब्रह्मतत्त्वावगाहि तत् ॥ ७० ॥
 तत्र संयोगमार्गेण संन्यासं समुपाश्रयेत् ।
 सूक्ष्मवेदस्य वक्ता च तत्र धर्मं समाचरेत् ॥ ७१ ॥

आत्माम्नायाः

पष्टस्त्वात्माख्य आम्नायाः परमात्मा मठो महान् ।
 सत्सन्तोषसंप्रदायाः पदं योगमनुम्भरेत् ॥ ७२ ॥
 नभस्सरोदरं क्षेत्रं परहंसोऽस्य देवता ।
 देवी स्यान्मानसी माया आचार्यश्चेतनाहृयः ॥ ७३ ॥
 त्रिपुटी तीर्थमुल्कुण्ठं सर्वपुण्यप्रदायकम् ।
 भवपाशविनाशाय संन्यासं तत्र चाश्रयेत् ॥ ७४ ॥
 वेदान्तवाक्यवक्ता च तत्र धर्मं समाचरेत् ।

निष्कलाम्नायाः

सप्तमो निष्कलाम्नायाः सहस्रार्कद्युतिर्मठः ॥ ७५ ॥

सम्प्रदायोऽस्य सच्छिष्यः श्रीगुरोः पादुके पदे ।
 तत्वानुभूतिः क्षेत्रं सात् विश्वरूपोऽस्य देवता ॥ ७६ ॥
 देवी चिन्छक्तिराख्याता सद्गुरुर्देशिकस्स्मृतः ।
 मन्त्रास्तथवणं तीर्थं जरामृत्युविनाशनम् ॥ ७७ ॥
 पूर्णनन्दप्रसादेन संन्यासं तत्र चाश्रयेत् ।
 प्रणवस्य प्रवक्ता च तत्र धर्मं समाचरेत् ॥ ७८ ॥
 अंतराधर्यमाम्नायेष्वेवं कल्पम् मनीषिभिः ।
 पश्चिमादुदगाम्नायः उदीचः प्राक्परस्स्मृतः ॥ ७९ ॥
 परोऽप्मादक्षिणाम्नायः सर्वेभ्यश्च परं मम ।
 पदं दुरासदं ज्ञेयं कामकोटीति संश्लितम् ॥ ८० ॥
 मूलाम्नाय इति ख्यातं ततोऽन्ये ज्ञानगोचराः ।
 अम्नात्मुमेहः परमः तस्मादात्मा महान्परः ॥ ८१ ॥
 ततोऽपि निष्कलः श्रेयान् आम्नायस्सम्प्रकीर्तिः ।
 आम्नायाएकमेतद्विकथितं विस्तरेण तु ॥ ८२ ॥
 उत्तरेत्तरमेतेपामाम्नायानां पृथक्पृथक् ।
 आपश्चिमादानुभूतेः गौरवं पूर्वतोऽविकम् ॥ ८३ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरित्राजकाचार्यवर्यश्रीमच्छङ्कर-
 भगवत्यज्यपादानामनुशासने मठाम्नायसेतौ
 आम्नायविस्तरस्समूर्णः ॥
 ॥ शुभम् ॥

इयं विज्ञसिः—

पुण्यश्लोकमञ्चयाँ, (18) तमे पथे तरीयवृत्तौ च एकेत्यधिकं,
चत्वारिंशदेवान्दा इति ध्येयम् ।

तथा-(22) तमे पथे कल्यन्दमंह्या न निर्दिष्टा, (8278) तमे
कल्यन्दे इति व्रोध्यम् ॥

